The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A. Telephone LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. Ķezbers, 2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
SATURDAY, AUGUST 10, 1963.

LATVIJA
AMERIKA

64. n-rs. SESTDIEN, 1963. GADA 10. AUGUSTĀ 13. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH"

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi".
REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792 vakaros tālrunis — 766-2001
Nujorkas redakcijas vadītājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A., Tālrunis LOrraine 7-6470.
Čikāgas redakcijas vadītājs red. K. KEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA
Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

Kas gan ir priecīgāks par Maskavā parakstīto atomlīgumu! Harimans, varbūt, aizmirsis neskaitāmos līgumus, kuriem Kremļa acīs ir tikai aprakstīta papīra vērtība.

PLAISA PALIELINĀS

JAUNAS PADOMJU SAVIENĪBAS UN KOMŪNISTU ĶĪNAS NESASKAŅAS HIROŠIMĀ UN PEKINGĀ. ABAS PUSES APMAINĀS ASIEM APVAINOJUMIEM.

Devītā gadskārtējā konferencē atomieroču aizliegšanai komūnistu Ķīnas un Padomju Savienības delegācijas nonāca asās domstarpībās attieksmē uz nule kā Maskavā parakstīto līgumu daļējai atomieroču mēģinājumu pārtraukšanai.

Starptautiskā konference atomieroču aizliegšanai notiek augusta sākumā Hirošimā, pilsētā, kas pirms 18 gadiem, 1945. gada 6. augusta rītā kā pirmā piedzīvoja atombumbas šausmas.

Šīgada konferencei patiesībā patiesībā vairs nav nekāda sakara ar atomieroču aizliegšanu. Konference izvērtusies par atklātu kara lauku starp Padomju Savienības un komūnistu Ķīnas delegācijām. Pēdējai jāsamierinās ar to, ka tās nostāju atbalsta tikai atsevišķas krievu studentu grupas. Kā Hirošimas pilsētas iedzīvotāji, tā pārējās delegācijas stāv noteikti pret ķīniešiem. Laikā, kad visa pasaule apsveic Sav. Valstu, Anglijas un Padomju Savienības atomlīgumu — lai cik mazvērtīgs tas arī būtu — ķīnieši to apsmej un rezultātā paši sevi nostāda visai smieklīgā situācijā.

Ķīnieši vēl vienmēr nespēj samierināties ar faktu, ka krievi parakstījuši atomlīgumu ar sabiedrotiem. Un ar šo faktu viņi vēl ilgi nespēs samierināties. Komūnistu pasaulē tas nozīmē lūzuma paplašināšanos starp Maskavu un Pekingu. Hirošimas konferencē ķīnieši apvainoja padomju delegāciju, sacīdami, ka Chruščevs iztirgojis pasaules komūnismu, pārdodamies Sav. Valstīm. Pārdošanās, kā tagad to uzsver ķīnieši, nav notikusi tikai atomlīguma jautājumā vien. Chruščevs iztirgojis komūnistu intereses un pārdevies amerikāņiem Kubā, tāpat pārdevies amerikāņiem Indijā, palīdzot sagatavot pēdējās armiju iebrukumam komūnistu Ķīnā. Šis pēdējais teiciens, starp citu, var izrādīties daudz nopietnāks un reālāks nekā parastie Pekingas naida murgi. Ja ķīnieši sāk runāt par invāzijas briesmām, tad vienmēr jārēķinās ar iespēju, ka agresori būs viņi paši. Tibetā un Indijas pierobežā vispār jau ilgāku laiku ziņo par ķīniešu spēku koncentrēšanu. Arī Rietumu militārie lietpratēji domā, ka kara atsākšana pret Indiju ir tikai laika jautājums.

Pašreizējo domstarpību periodā Pad. Savienība atomlīgumu liek pirmā vietā. Atbildot ķīniešu apvainojumiem, Maskava uzsver, ka Maocetunga valdība, acīmredzot, gribētu turpināt palielināt radioaktīvitātes koncentrāciju gaisā, gribētu turpināt grūst pasauli pretim izmīcinošam atomkaram. Krievu delegāti nesaprašanā brīnās, kā ķīnieši var ieņemt tādu pat nostāju kā Francijas prezidents de Golls? Lai ķīnieši neaizmirst, saka krievi, ka Pad. Savienība bija tā, kas 1958. gadā Formozas krizes laikā paglāba komūnistu Ķīnu no Sav. Valstu invāzijas!

Pekingu, protams, ārkārtīgi kaitina apstāklis, ka Pad. Savienības līgums ar Rietumiem aizkavēs komūnistu Ķīnas atombumbas izveidošanu. Ķīnieši, gan ļoti maldīdamies, vēl vienmēr cerēja, ka pie atombumbas izgatavošanas Padomju Savienība viņiem nāks talkā. Pāris pēdējo gadu laikā krievi gan nav izrādījuši ne mazāk vēlēšanos palīdzēt. Gluži otrādi, viņi ar nožēlu kož pirkstos par to palīdzību, ko savā laikā ķīniešiem jau snieguši.

Ļoti interesanti paklausīties, kādā gaismā daļējo atomieroču mēģinājumu pārtraukšanas līgumu nostāda komūnistu Ķīna. Čapuču, Pekingas delegācijas vadītājs, runādams Hirošimas Miera parkā, pastāstīja sekojošu:

„Līgums dod agresoram tiesību nokaut un inzīcināt, bet upurim atņem tiesību aizstāvēties. Ķīnai tikai pag. gadā Sav. Valstis un Anglija proponēja līdzīgu līgumu. Pad. Savienības valdība to noraidīja kā instrumentu, domātu vienīgi tautu un cilvēku krāpšanai. Un tā bija pareizā nostāja. Tagad padomju vadītājs — Chruščevs — gada laikā iztaisījis 180 gr. pagriezienu un, parakstīdams agrāk neakceptējamo līgumu, pārdevies imperiālistiem."

Maršals Maļinovskis atbildēja: „Ar savu nostāju komūnistu Ķīna atklāti sabiedrojusies ar tiem, kas cīnās par vispasaules atomkaru. Ar savu nostāju komūnistu Ķīna nostājusies pretī vispasaules komūnisma kustībai un interesēm, nostājusies pret visām mieru mīlošām tautām Eiropā, Āzijā, Afrikā un Amerikā."

Hirošimā komūnistu Ķīnas delegācijai bija jāpaliek bēdīga zaudētāja loma. Atomlīguma noniecināšanai viņi bija izraudzījuši aplam nepareizu vietu un laiku.

KOMŪNISTU SŪTŅI IET PASTAIGĀTIES

Rietumu diplomātiem komūnistu galvaspilsētās pašreiz pienācis laiks, kad viņi var mazliet baudīt dzīvi — kā skatītāji notikumus Pad. Savienības un komūnistu Ķīnas savstarpējās cīņās — paši nebūdami starp cīņātājiem.

Pirms pāris dienām Pekingā, Somali republikas ministru prezidentam Šeremarkem par godu rīkotā masu sanāksmē apmēram 15.000 pārsteigtu ķīniešu un pulciņš uzjautrinātu Rietumu diplomātu ar dziļu interesi un apmierinātību varēja noraudzīties komūnistu savstarpējās izdarībās. Starp ministru prezidentu Čuenlaju un ārlietu ministru Čenjē sēdēdams, to noraudzījās arī Somali ministru prezidents — ne gluži piemērots skats komūnisma kopības iepotēšanai Afrikā.

Politiskā masu sanāksme sākās ar Pekingas lielvecākā vietnieka uzrunu: pēc pašreizējā komūnistu Ķīnas šablona — denuncējot Pad. Savienību un tās atomlīgumu ar Sav. Valstīm un Angliju, pārmetot Chruščevam, ka viņš izpārdevis pasaules mieru.

Izlasījis pilsētas lielvecākā vietnieka Vanlī runu, politiskās sanāksmes telpas nekavējoties atstāja Pad. Savienības sūtnis Červonenko; pēc dažām minūtēm sekoja Austrumvācijas sūtniecības padomnieks un aiz viņa, zosu gājienā, Polijas, Čechoslovakijas, Bulgārijas, Rumānijas, Ungārijas un Ārējās Mongolijas sūtņi.

Kopš komūnistu Ķīnas dibināšanās tās attieksmes ar Pad. Savienību nekad nav bijušas asākas kā pašreiz. Ideoloģisko domstarpību rezultātā krievi no Ķīnas atsaukuši visus savus techniskos padomdevējus. Gandrīz pārtraukta visa saimnieciskā palīdzība, par militāro nemaz nerunājot. Pēc nesekmīgām Maskavas sarunām, vairāk lai spītētu ķīniešiem nekā draudzībai ar Rietumiem, parakstīts atomlīgums. Tad tagad vēl saskriešanās Hirošimā un Pekingā! Rietumu galvaspilsētās jau sāk zilēt, ka abu komūnistu milžu nesaskaņām turpinoties, tās var novest pie Maskavas un Pekingas diplomātisko attieksmju pārtraukšanas. Komūnisti nekad nav slēpuši sajūsmu par Rietumu sabiedroto savstarpējām nesaskaņām, maldīgā cerībā, ka tās varētu novest pie vispārējas šķelšanās. Tagad laiks priecāties pienācis Rietumiem, jo vēl vairāk tādēļ, ka komūnistu lielo starpā no nesaskaņām jau ir iznākusi šķelšanās. Tikmēr, kamēr valdīs Chruščevs un Maocetungs, nekāda draudzības atsākšana starp Pad. Savienību un komūnistu Ķīnu nav sagaidāma.

P. Grods

PAPĪRA STRĒMELES

Likumi radīti, lai tos ievērotu un pildītu ar visām konsekvencēm, kas tajos ietvertas. Tiem atbilst arī līgumi, norunas un solījumi. Arī tiem ir likuma spēks un nozīme. Lai tiem pakļautos, ir jābūt skaidrībā par to, vai pastāv patiesa vēlēšanās un pārliecība tos pildīt. Pretējā gadījumā nav nozīmes parakstiem zem šiem likumiem vai nolūgumiem — vārdi un darbi ies pretējā virzienā. Pēc Otrā pasaules kara dažādu līgumu un solījumu sīžūksnis bijis jo smags. Valstis vai to grupas savas politikas realizēšanai izmanto dažādas konvencijas un lielu cerību gaisotnē parakstītu vienošanos.

Bet paraksts un līguma iedzīvināšana bieži divi dažādas lietas. Baltijas valstis to rūgti izjuta sava likteņa gaitās, kad „miermīlīgais kaimiņš austrumos ar līgumiem iemidzināja jaunradušās valstis, lai izdevīgā gadījumā iznīcinātu vienošanos, kas bija nolīgta šo valstu patstāvības laikā. Padomju rupjie pārkāpumi bija vienreizēji.

Vai gan šodien aina ir citāda? Vai Rietumu valstis, piedzīvodamas līguma laušanu no padomju puses, šodien to pārkāpējam ir atgādinājušas? Nē. Vēl jaunāk: tās joprojām meklē jaunus nolīgumus ar Padomju Savienību, noziedzīgi naīvā cerībā, ka līgumi ar komūnistiem tiks pildīti. Bij. Savienoto Valstu prezidents H. Trumens kādreiz izteicās: „Ar Padomju Savienību līgtie līgumi nav vērts papīra, uz kā tie rakstīti." Tā vēl šodien ir patiesība, ko neviens nespēj apšaubīt.

Padomju Savienība ne tikai ir lauzusi līgumus ar mazām valstīm, bet nav pildījusi savus solījumus Rietumiem. 14. augustā paiet 22 gadi kopš vēsturiski vienreizējās Atlantijas chartas parakstīšanas, kuras tekstu lielā ticībā un palāvībā radīja toreizējais ASV prezidents Rūzvelts un britu premjērs Čerčils. Šī dokumenta astoņos paragrafos deklarēti skaisti, dziļi un visu cilvēci aptveroši principi, kuŗus iedzīvinot, pasaulē iestātos labāka kārtība, miers un drošība. Tā chartas 3. paragrafā paredzēts, ka „abi tās parakstītāji respektē katras tautas tiesības izraudzīt sev valsts formu un ka viņi vēlas redzēt cilvēcīgas tiesības un atjaunotu suverēnitāti tiem, kam tā ar varu laupīta. 1942. gada 1. janvārī šo chartu atzina, tai pakļaujoties un nolūkā to īstenot, parakstīja vēl 26 valstu valdības (kas tieši vai netieši bija iesaistītas Otrā pasaules kara darbībā), to skaitā arī Padomju Savienība. Arī viņas paraksts atrodams šai dokumentā vēl šodien.

Bet kāda ir īstenība? Šais 22 gados Padomju Savienība nav pildījusi nevienu no chartas paragrafiem. Neviens nav arī gribējis vai uzdrīkstējies atgādināt padomju valstij šo starptautiski svarīgo pienākumu. Kaut gan no pēckara gados Padomju Savienības parakstītiem 53 dažādiem līgumiem tikai trīs ir izpildīti, Rietumi joprojām meklē ceļus un paņēmienus, kā Kremļa agresorus iedabūt uz jaunu vienošanos un nolīgumiem, kam nav un nekad nebūs drošības seguma. Šodien tragika slēpjās patiesībā, ka Savienotās Valstis un Anglija ir aizmirsušas dokumentu, ko pašas parakstījušas, — Atlantijas chartu, kuŗas reālizēšanai, kā jau minēts, ar parakstu pirms 21 gada pievienojās arī Pad. Savienība. Rietumi atkal pievēr acis un nosviež sētmalē to, ko paši reiz tik svinīgi radīja un deklarēja visai pasaulei. Šodien viņu uztverē nav pārkāpuma iezīmes tam, ja Padomju Savienība lauzusi Atlantijas chartu. Nometot to aizmirstībā, kur Padomju Savienības paraksts un solījums aizstāts ar līguma neievērošanu un pārkāpšanu, Atlantijas chartas radītāji atkal zondē iespējas, kā saistīties ar Padomju Savienību kādā citā, ļoti svarīgā nolīgumā, cerot, ka Kremlis to pildīs.

Rietumi vēl nav izmācīti ar padomju trikiem: viņi vēl aklīc, ka Kremlis, lauzis parakstu zem Atlantijas chartas, ievēroja jauno neuzbrukšanas paktu. Kas tad nu ir tā partneŗos: vienā pusē — divas Rietumu lielvalstis, krievu pārkāptās un ignorētās Atlantijas chartas radītāji, bet otrā — komūnistiskā Krievija ar tās satelitiem, kur valda Kremļa ielikteņi un kuŗu valdības nav demokratiski izraudzītas. Gan Rietumi atzīst, ka padomju komūnisti nekad neatteiksies no pasaules iekarošanas. Nekāds līgums vai pakts tos neatturēs no šiem nolūkiem. Taču arī tur Rietumi piemiedz acis un apklusina prātu.

Ja Padomju Savienībai savu interešu un politisko gājienu realizēšanai būs nepieciešama kāda nolīgta līguma laušana, viņa to arī darīs. Naīvi domāt, ka projektētais neuzbrukšanas pakts apturēs vai mazinās Padomju Savienības sparu savas doktrinas iedzīvināšanai pasaules valstīs, ko tā izraudzījusi par savu mērķi. Līguma aizsegā šī aktivitāte vēl vairāk pastiprināsies, tā sakot, miera ceļā, sagādājot Rietumu valstīm un brīvajai pasaulei jaunus pārsteigumus un kāpinot nedrošības sajūtu.

BERLĪNES SIENA NAV NEPĀRVARAMA

Lai apturētu Austrumvācijas būtu aiz muguras. Līgumā nekas bēgļu plūsmi uz jaunu dzīvi un brīvību Rietumvācijā, komūnisti 1961. gada 13. augustā sāka būvēt bēdīgi slaveno Berlīnes sienu. Lai atturētu Rietumus no spiegu, sabotieŗu un aģitātoru iefiltrēšanas Austrumvācijā, sacija komūnisti. Patiesībā, lai pārvērstu Austrumvāciju komūnistu cietumā. Līdz sienas uzcelšanai Austrumvācijas bēgļu skaits uz Rietumiem jau sniedzās miljonos, un Austrumvācijai burtiski draudēja pārvērsāties saimnieciskā tuksnesī.

Kā tagad jaunākie dati rāda, Berlīnes siena bēgļu straumi gan stipri palēninājusi, bet apstādinājusi to nav. Nepilnu divu gadu laikā pēc sienas uzcelšanas Rietumberlīnē ieradušies 16.456 bēgļu no Austrumvācijas, to starpā 1.304 karavīru un policistu. Tajā pašā periodā, bēgot no Austrumvācijas, dzīvību zaudējuši 65 cilvēki.

SANKCIJAS PRET DIENVIDAFRIKU

Vienpadsmit valstu Apvienoto Nāciju drošības padome ar 9 pret 0 balsīm, Francijai un Anglijai atturoties, pieņēma lēmumu ieroču, kara materiālu un militāru transportlīdzekļu tirgus pārtraukšanu ar Dienvidafriku.

Pagājušā gada pilnsapulce pieņēma rezolūciju, prasot vispārēju tirdzniecības boikotu pret segregācijas politikas piesātināto Dienvidafriku. Vispārēja boikota lēmums, ko atbalstīja Gāna, Padomju Savienība, Filipīnu salas, Venecuēla un Maroka, tomēr palika nepieņemts, jo Dienvidafrikas karstākie ienaidnieki nespēja salasīt drošības padomē nepieciešamās septiņas balsis. Jau pirms drošības padomes lēmuma Sav. Valstis paziņoja, ka līdz ar šī gada beigām tiks pārtraukti visi militāras dabas sūtījumi uz Dienvidafriku. Līdzīgi rīkoties nolēmusi arī Anglija.

UZ PARAKSTIEM VIEN NEPAĻAUSIES

Līgums daļējai atomieroču mēģinājumu pārtraukšanai ir parakstīts. Bez trīs lieliem to parakstīt izteikušas vēlēšanos arī daudzas citas valstis, to starpā Kanada. Bet līgums nebūt vēl nenozīmē, ka atombriesmas jau

MASKAVA ŠOLA PALĪDZĪBU

Pēc Rietumu sabiedroto aviācijas palīdzības piedāvājumiem Indijai, tāpat noturēt manevrus kopā ar Indijas gaisa spēkiem, lai pēdējos iepazīstinātu ar visjaunākiem faktiskiem gaisa kara paņēmieniem, dīkā negrib stāvēt arī Pad. Savienība. Lai gan krievi pašreiz neko vairs nerunā, par kādreiz solītiem MIG tipa iznīcinātājiem vai par šo iznīcinātāju fabrikas būvi Indijā, Maskava tagad nākusi ar jaunu priekšlikumu, piedāvājot Indijai pretgaisa aizsardzības raķetes — pret iespējamiem gaisa uzbrukumiem no komūnistu Ķīnas.

LIETUVIEŠU PASAULES KONGRESS

Lietuviešu pasaules federācijas delegāti no Kanadas, Sav. Valstīm, Anglijas, brīvās Eiropas un Dienvidamerikas zemēm 30. augustā sanāks Toronto uz otro Lietuviešu pasaules kongresu, kuŗā ievēlēs jaunu federācijas vadību,kā arī pārrunās lietuviešiem svarīgus jautājumus.

Kongress turpināsies līdz 1. septembrim, šai laikā sniedzot arī rakstnieku vakaru un koncertu. Pazīstami lietuviešu dzejnieki un rakstnieki lasīs savus darbus piektdien, 30. augusta vakarā Augšāmcelšanās hallē, 1021 College ielā. Šai vakarā piedalīsies arī lietuviešu pianists A. Kuprevicius no Klīvlendas.

31. augustā Club Kingsway telpās, 100 Queensway, rīkotā balle svētku viesiem.

Svētdien, 1. septembrī, paredzēts svinīgs dievkalpojums Sv. Mikeļa katedrālē, 67 Bond ielā; pēcpusdienā O'Keefe centrā lietuviešu mūzikas koncerts. Tajā piedalīsies tenors Stasys Baras no Čikāgas, Aldona Stempuziene, mecosoprāns, no Klīvlendas, sopráns L. Sukys no Hamiltonas un arī Toronto latviešu publikai pazīstamais bass - - baritons V. Verikaitis. Izpildītājos vēl būs vijolnieks I. Vasiliunas no Bostonas un Toronto un Hamiltonas lietuviešu jaukts koris.

O'Keefe centrā 6 nedēļas turpināsies lietuviešu mākslas izstāde, kuŗā piedalās brīvās pasaules lietuviešu mākslinieki. Rīkotāji ielūdz arī mūsu tautiešus apmeklēt šos sarīkojumus un iepazīties ar brīvo lietuvju kultūras sasniegumiem trimdā.

LATVIJA AMERIKĀ

64. n-rs. SESTDIEN, 1963. GADA 10. AUGUSTĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.
Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.
Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.
Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

Jauni smagi uzbrukumi latviešu nacionālismam

Ideoloģiju mierīga līdzās pastāvēšana nav iespējama. Jāizmanto visi līdzekļi, lai izvērstu uzbrukumu buržuāzijas ideoloģijai," tāds ir Padomju Latvijas komūnista jūlija numura ievadraksta pamatsauklis, kas jāliek vērā tiem, kuŗus partija izvirzījusi atbildīgos amatos. Ievads publicēts tieši laikā, kad

VARAS VAR KOEKSISTĒT, BET NE IDEOLOĢIJAS

Chruščevs Maskavā deklarē padomju lielvalsts miermīlīgos nodomus iepretim kapitālistu valstīm. Tālāk izteloti „imperiālistu nolūki":

„Imperiālisma ideoloģijas diversijas mērķis — atrast mūsu nocietinājumos spraugas, lai varētu iekļūt graujošas darbības veikšanai, sameklēt kādu Trojas zirgu, kas no iekšpuses sagrautu mūsu sabiedrību. Piemēram, Rietumvācijas žurnāls Aussenpolitik aicina izmantot nacionālās atšķirības, reliģiozos aizspriedumus, cilvēku vājības— skaudību, sieviešu godkārību, baudkāri, lai attīstītu vienaldzību pret komūnistiskās valsts vadības mērķiem. Radīt nesaskaņas starp nācijām, starp paaudzēm, starp partiju un tautu, ieviest melīgu koncepciju par mākslas bezpartejiskumu, sēt neticību tautas radošajiem spēkiem, izplatīt viszemākos aizspriedumus — par to sapņo imperiālisma ideologi."

Protams, vainas uzkraušana imperiālisma ideologiem ir tikai melīga izrunāšanās un vainas par pašu neveiksmēm uzvelšana citiem. Visi augšā minētie pretpartejiskie elementi un strāvojumi pastāv padomju dzīves ikdienā, tie sastopami ik uz soļa. Nevar taču noliegt, ka partijas ierēdņu starpā nepastāvētu mīlnesība, kukuļņemšana, vēlēšanās iedzīvoties uz citu rēķina. Tie visi ir pārkāpumi, kas laiku pa laikam parādās oficiālās preses slejās un vēl vairāk par tiem raksta „lokālā" presē, kuŗu nevar izvest uz ārzemēm. Ir taisnība ķīniešiem, ka padomju valstī pastāv šķiras.

„Mums nav sociālismam naidīgu šķiru," divkosīgi raksta kompartijas oficiozs, „taču ir apzinīgi un neapzinīgi šo šķiru uzskatu nesēji. Ir visādi pretsabiedriski elementi, liekēži, ierāvēji zagli, spekulanti, kas dzīvo uz sabiedrības rēķina, birokrati, kas nirgājas par padomju cilvēku vajadzībām un tiesībām. Tieši viņi arī ir svešās ideoloģijas un morāles pēdējais balsts mūsu zemē. Viņus vairs ilgāk nedrīkst ciest."

Šajā sakarā katrs trieciens pagātnes paliekām esot arī tiešs trieciens buržuāziskai idoloģijai. „Tas ir nevien tālās nākotnes uzdevums, bet jautājums, kuŗa atrisināšanai jau šodien jāizlieto visi mūsu partijas, katra padomju cilvēka rīcībā esošie līdzekļi," deklarē padomju ievadnieks. Kādi būs šie cīņas līdzekļi, tas nav noteikts, bet pazīstot kompartijas metodes, jāsaka, ka tie nebūs ne ideoloģiski, ne humāni. Līdzās administratīviem soļiem pielietos sodus un izsūtīšanu, beigās liks lietā arī terroru pret intelligenci.

Pirmais svarīgākais uzdevums ideoloģiskā darbā esot ieaudzināt padomju patriotismu, mīlestību pret sociālistisko dzimteni, pret dižo partiju. Nacionālisms (tikai nekrievu nacionālisms) sociālismam, marksistiski lieto visi mūsu partijas, katra padomju cilvēka rīcībā esošie līdzekļi," deklarē padomju ievadnieks. Kādi būs šie cīņas līdzekļi, tas nav noteikts, bet pazīstot kompartijas metodes, jāsaka, ka tie nebūs ne ideoloģiski, ne humāni. Līdzās administratīviem soļiem pielietos sodus un izsūtīšanu, beigās liks lietā arī terroru pret intelligenci.

Pirmais svarīgākais uzdevums ideoloģiskā darbā esot ieaudzināt padomju patriotismu, mīlestību pret sociālistisko dzimteni, pret dižo partiju. Nacionālisms (tikai nekrievu nacionālisms) sociālismam, marksistiski ieņiniskajam pasaules uzskatam un tautu draudzībai. Tas pēc savas dabas esot naidīgs sociālistisko nāciju attīstības un tuvināšanās objektīvo procesu. Tuvāki gan neviens nepaskaidro, ko nozīmē krievu uztverē „sociālistisko nāciju tuvināšanās process", bet mums vairs nav vajadzīgi tuvāki paskaidrojumi. Tā ir mazo tautu uzsūkšana, pārkausēšana, lai radītu padomju tautu, kas tad beigās būtu lielā ģeniālā krievu tauta.

Izejot no šiem norādījumiem sagaidāms, ka apstākļi Latvijā kultūras un mākslas un izglītības laukā kļūs nelabvēlīgāki latviešiem. Iespējama arī visu dumpīgo kultūras darbinieku un nepaklausīgo skolotāju izsūtīšana „darbos uz Sibiriju". Paliek tikai viena cerība, ka šis labi plānotais uzbrukums mazo tautu nacionāliem centieniem būs tikpat neiedarbīgs kā visi iepriekšējie.

Bēgļi. Mākslinieka S. Vidberga grafika no krājuma Sāpju ceļš.

Alberts Eglītis

SVEICINĀTA, VASARA!

PIEZĪMES PAR LAUNUMU, KURA IZBEIGSANĀS, VARBŪT, JAU SĀKUSIES

Caur skumīgiem pavasara lietiem vasara atnākusi, dvēselei pasniedz skaistuma spoguli, dod svētību visai dzīvībai, un ir karstu vēju, ir saules gaismas laiks. Katraī vasaraī tomēr savs liktenis. Latviešiem 20. gadu simteņa vasaras nekad neaizmirsīsies, jo tanīs mums bija bezgalīgi daudz laimes, bet arī sākās lielākās nelaimes tautai. Edvarta Virzas pareģotā Rūgtā vasara latvjiem vēl vienmēr turpinās tālāk, un pelēki gadi visiem jāpiedzīvo. Tas ir radījis pienākumu: šinī gadskārtā, kad tīrumos briest jaunā maize, un starp apvāršņiem ir tikai mirdzošas, dziesmu pielīgotas debesis, mums asins balss mudinātiem un visiem kopā turoties, spožāk jāiedegas, enerģiskāk pašiem jātiecas pēc augšāmcelšanās nākotnes. Tikpat smagi kā strādājam pelnot maizi, jaunu māju, jaunu auto, katram un katru dienu drosmīgi jāstrādā tēvzemes brīvībai, kuŗa jau 18 gadus ir bez vasaras un tauta bez laimes. Citi mūsu vietā to nedarīs.

Lai cik arī tumša tagadējā situācija būtu, dzīves cīņu pavada nerimtīga cerība, tikai neviens nekad nedrīkstam pagurt, pazaudēt gribu, pazaudēt pārdrošas ilgas. Mums vienmēr no jauna jāvar plaukstās notvert lietus lāses, saules starus un jāspēj nometies ceļos stipri ticot. Tiesa, vasara nāk, iet, un cik to mums katram mūžā būs, to nezinām neviens. Tāpat arī nezinām, kad Aiviekstes, Lielupes pļavās atkal Jāņuzāles varēsim plūkt; un Tirzas, Pededzes, Susējas krastos kalmēs iet. Bet vienam mums visiem būtu jābūt skaidram: katra vasara jādzīvo ar sirdi, ir jādzīvo vairāk ar mīlestību, un kvēlojot dzīves alkās, jāskūpsta katra mute, kas mums nniecīgu skūpstu neliedz, jo neviens nevaram zināt, vai arī rītā vēl tā pati laime mums otrreiz atkārtosies. Ar vētrām sadzīvināt jūras dara krāšņas. Gaismas gadskārtā viss zied un sola labu ražu; un tiem, kas ielpo vējus, diena spīdēs tikpat ilgi, cik gara būs gadā vasara.

Bet mēs visi arī zinām no jaunākajiem notikumiem, ka tiešī šovasar komūnistu sapnis pasauli sajaukt chaosā, cilvēku pavisam nogrūst visdziļākā bezdibenī, kļūst arvien mazāks. Padomju vara nespēj iesaknoties ne ar varu iegūtajās zemēs, ne pakļautajo dvēselēs. Mums tāpēc jālūdz Dievs, tāpat kā to jau darījām toreiz, kad sākās vāciešu — krievu karš, lai šoreiz rietumniekiem būtu tik daudz politiskas gudrības, Kremļa lielinkvizitoru pamest vienu pašu tikt galā ar dzeltenajām briesmām, kuŗām spārnus atraisīja neviens cits kā tikai sarkanais komūnisms pats.

Jāuzsver, komūnistu mērkis būtībā, kā pie krieviem, tā pie ķīniešiem, nav dažāds, dažāda pagaidām ir tikai viņu taktika. To ievērojot, trimdiniekos nedrīkst mazināties bezkompromisa cīņas asums, ne tautas saglabāšanas instinkts, ne arī tiecība brīvībai.

Un mūsu dzīvības dziļo saturu apliecinot, lai bērns rotādamies kopā ar tautriņiem, skriedams līdzi zilajai spārei un no zāles stiebriem zaļu pasaku būdiņu celdams, nejustu, ka viņa pirmās vasaras tomēr vēl nav Latvijā. Tāpat, kuŗš jau ir, vai vēl tikai kļūs vecs, lai nedomā par beidzamo vasaru. Pār mūžu ilgāk dzīvo vienīgi māte, dzejnieki, karavīri, kas iet kaujās un tauta. Bet tie, kas jauni un dedzīgi satikušies ar straumēm upēs, ar lakstīgalas dziesmu, liepas ziedu un bites skrējienu pēc medus, kaut neaizmirstu kļūt pašaizliedzīgi, saņemt šīs vasaras dāvanas, ne mieru un sapņus taisnības gara uzvarai.

Sinīs izjūtās un pārdomās visiem skatoties virzienā, kuŗ pelnos palika Kurzemes krasts, mūsu sirdis pazemīgi sveicina vasaras starošanu debesu kalnā.

BRĀĶI VISUR

I.Černickis okupantu Cīņā ģeļus. Piemēram, Jēkabpils un Rēzeknes kieģeļnīcas, kur par direktoriem ir Pergins un Apreļevs, jau ilgāku laiku gandrīz pusi kieģeļu izlaiž nederīgus — ar lieliem defektiem, sala neizturīgus. Pārvaldes ražošanas un tehniskās nodaļas vadītāja Ajeksējeva vai nu negrib, vai arī nespēj cīnīties ar šiem un citiem brāķa būvmateriālu ražotājiem.

Tā nav tikai ar kieģeļiem vien. Arī kaļķus, drenas, sienu paneļus, kāpņu laidus, kāpienus, kolonnas, sijas un citas konstrukcijas ražo zemas kvalitātes. Un tā bieži vien celtnieki ar vislabāko gribu nevar uzbūvēt teicamās kvalitātes celtni. Skatei jāpāriet šo trūkumu cēloņus atsegt un novērst.

Protams, arī starp celtniekiem netrūkst brāķdaru. Te visvairāk pārmetumu jāizsaka Latvijas sanitārās technikas montāžas tresta ļaudīm. Un tiešām, pārbaudot, bieži vien izrādās, ka šā tresta speciālisti centrālapkures un ūdens apgādes cauruļes ieliek šķībi, nepareizā attālumā no apmetuma virsas. Radiātorus uzstādot, nelevēro vajadzīgo aistarpi starp palodzēm un grīdām. ."

Inta Ārgale

IERAŽU SPĒKS

TRADICIJU NOZĪME TAUTĪBAS SAGLABĀSANĀ

„Aku-aku man nebija. Es jau tāpat, tā kā jau trešai paaudzei arī nezināju, kas aku-aku ir, un tāpēc diezin vai varētu to lietot, ja man tāds būtu. Lieldienu salā visiem prātīgiem cilvēkiem ir aku-aku, un arī es tur tādu dabūu, arī es," — tā pazīstamais norvēģu archaiologs Turs Heijerdals iesāk savu daudzās valodās tulkoto grāmatu AKU-AKU. Tas ir stāsts par to, kā viņa noorganizētā archaioloģiskā ekspedīcija pētīja cilvēku ieceļošanas vēsturi Klusā okeana salās, un it sevišķi Klusā okeana salās, un grupām nomaļus stāvošā Lieldienu salā.

Sena teika stāsta, ka pirmie cilvēki salā ieradušies, braucot lielās laivās pret saulrietu — tātad no Amerikas. Tie bijuši baltie cilvēki ar augstu kultūru un saukuši sevi par garausīem. Vēlāk ieceļojuši tumšādainie polinēzieši — isausi. Kādu laiku abas tautas sadzīvojušas draudzīgi, garausīem nosakot dzīves kārtību. Šinī laikā celtas dižas akmens celtnes reliģiskiem nolūkiem un ar akmens cirvjiem no klinšu kalna izcirstas ap 600 milzīgas akmens statujas. Beidzot isausi sacēlušies, un gandrīz pilnīgi iznīcinājuši garausu tautu. Dzīvu atstājuši vienu garausi, kuŗa pēcnācēji vēl mājo salā.

Izrādās, ka vienīgā pie dzīvības atstātā garauša Ororoinas pēcnācēji — nu jau 11., 12. un 13. paaudzē. sastāda jt kā atsevišķu cilti. Ororoina ir apprecējis īsaušu sievu, viņa bērni darījuši bijušas ¾ īsaušu un tikai ¼ garausu asinis. Ar katru nākošo paaudzi rasiskais mantojums vaireja tikai samazināties, bet ko Ororoina nebija spējis darīt rasiskā ziņā, to viņš ir izdarījis ganrīgā ziņā. Visiem saviem pēcnācējiem viņš ieaudzinājis senās tradicijas un iemācījis garausu zināšanas. Tieši šīs tradicijas ir tas, kas garausu pēcnācējus atšķir no izskatā līdzīgo salinieku vairākuma.

Pēc salas mācītāja norādījuma Heijerdals pieņem darbā dauzdus saliniekus, un tie izrādās garausu cilts vīri. Tas rada īpatnēju stāvokli: katrs archaiologu jauns atklājums pagodina garausu cilts pagātni, un līdz ar to katru, kas uzskata sevi par piederīgu šai ciltij. Bet kā Heijerdals zina, kur rakt? Salinieki atrod atbildi šim jautājumam. Kāda sena teika stāsta par garausu vīru, kas no salas aizbraucis un nav atgriezies. Viņiem ir pilnīgi skaidrs, ka Heijerdals ir šī aizbraucēja pēcnācējs, tātad garausis. Jaundzimušā teika atver mutes un Heijerdals uzzina lietas, kas palikušas apslēptas zinātniekiem pirms viņa.

Pamazām noskaidrojas, ka katru garauša soli nosaka cieņa pret senām tradicijām, ko viņu senči radījuši daudzu gadu simteņu vēsturē. Viņi tic, ka katram cilvēkam ir savs aku-aku, kas pastāvīgi ir viņa tuvumā, veicina labu un ar tradicijām saskanīgu rīcību, kavē un pat soda rīcību, kas ir pret tradicijām. Garauši arī jūtas pastāvīgā kontaktā ar aizgājušo paaudžu aku-aku, jo aku-aku mūžs nebeidzas ar cilvēka fizisko nāvi.

Tā kā Heijerdals garausu cilts vidū tiek akceptēts kā savējais, tad, lai šo stāvokli paturētu, viņam ir jāveicina tiecība sava aku -aku izcilai gudrībai un spēkam.

Katrā ziņā ir jāatzīst, ka vienīgi gudrais un spēcīgais Heijerdala aku-aku panāca neticamo: beidzot ekspedīcijas dalībnieku acīm un foto kamerām atvērās salas etnografisko mantu krātuves — garausu ģimeņu slepenās alas, kuŗu ieejas un satura noslēpumu gadu simteņiem bija sargājušas senās tradicijas. Pirms ieiešanas katrā no šīm alām Heijerdals piedalījās svinīgā un slepenā rituālā, kuŗa nolūks ir pārliecināt senču aku-aku par viņa labiem un godīgiem nolūkiem. Kad pēc divainu pieredzējumu bagātas nedēļas viņš svētdien ieradās ciema baznīcā, viņš tur satika visus salas iedzīvotājus, arī visstingrākos seno tradiciju sargus un aku-aku daudzinātājus. Par viņiem Heijerdals raksta:

„Ar patiesu bijību viņi uztvēra ikkatru vārdu, kas nāca no Sebastiana tēva lūpām. Polinēziešu korājus viņi dziedāja tikpat sirsnīgi kā pārējie, un ja es pieietu un pavaicātu, ko gan tie meklē Sebastiana tēva baznīcā... viņi justos ļoti izbrīnījušies un... atbildētu: mēs esam īsti kristīgie."

Visu laiku uzturoties Lieldienu salā, Heijerdals ir pārliecināts, ka viņš tikai māna garausus ar stāstiem par savu aku-aku, bet tad, kad ekspedīcijas kuģis ir salu atstājis, notiek pārvērtība, viņš nekad vairs nav viens, pastāvīgi to pavada viņa paša aku-aku un nedod mieru ar saviem jautājumiem, ierosinājumiem un pārmetumiem. Skaisto nodaļu, kuŗa stāstīts par šīm diskusijām, viņš nobeidz ar aku-aku definīciju 307. lpp.:

„...Aku-aku ir domas, sirdsapziņa, intuicija, viss tas... kas ir mūsos bet kad tomēr nav mērojams ar metriem un sveŗams ar kilogramiem. Kaut kas brīvs, netveŗams, kas tomēr cilvēkam, kamēr tas dzīvo, palīdz veikt brīnumainus darbus un paliek, kad tā īpašnieks zudis un kauli sairuši."

Mani dīvaini aizkustināja un saistīja Heijerdala attēloto Lieldienu salas garausu spēja saglabāt senas zināšanas, ticējumus un paražas cauri daudziem gadu simteņiem, jo par latviešiem var stāstīt ļoti līdzīgu stāstu. Tradicijas liekas tik līdzīgas. Latvieši Jāņu naktī vainagiem rotājušies dzied dziesmas, izlūgdamies svētību un veiksmi savam darbam. Jau no bērnības man ir mācīta cieņa pret tikumiem un ieradumiem, kuŗiem nav pamatojuma kristīgā ticībā, bet kas pastāv blakus tai. Šāds stāvoklis ir visā latviešu sabiedrībā, to atspoguļo arī latviešu literatūra. Edvards Virza Straumēnos raksta:

„Bez tām grāmatām, ko Straumēnu ļaudis atšķīra pātaros katrā svētdienas rītā, viņu atmiņā glabājās cita, nedrukāta grāmata, kuŗas tūkstošiem gadu senās lappas pusēs bija ierakstīti likumi, vecāki par tiem, kas atradās bībelē. Tie viņus vadīja kā braucējs zirgu, un, lai viņi darīja ko darīdami, viņi dzirdēja no visām pusēm neredzamas lūpas čukstam viņiem mūžīgus padomus. Ko bija ierunājis pirms nepārskatāmiem gadu simteņiem tēvs sava dēla ausī, to viņš iečukstē ja ausī savam pēcnākamam, un pār visām paaudzēm, kas nāca un gāja, skanēja šie... likumi, nemainīgi kā saule". Vēl tuvāk seno tradiciju saturu Edvards Virza paskaidro 43. lpp.:

„Bērni un jaunie ļaudis, kas še auga, bija mācīti bez skolas, jo vecāki ļaudis un vecākie viņiem sniedza tikai pārbaudītas zināšanas, ticējumus un paražas, ko kopš nezināmiem laikiem vecāki pasniedza jauniem kā ceļa lāpu izveidojās tādas, kādas parasti ... Viņi domāja vienādi un ticēja vienādi, un caur visu tautu gāja tā pati skaņa, kāda iet caur labi noārdētu podu, ja tam piesit ar roku."

Tie ir lepni vārdi, ko Virza saka par savu tautu, un tie skan kā tāla atbalss no citu lepnu vīru valodas:

„Mūs it visus šai valstī, kuŗas ieejā mēs esam, pārvalda kopīgs likums un viena dzīves kārtība; bet jūs, kam citādi un sveši likumi, ja nešķirsities šai naktī, rīt pazaudēsit galvas."

Tā senie prūši 996. g. saka Prāgas bīskapam Adalbertam, kad tas ar diviem pavadoņiem ieroda viņu zemē, lai sāktu prūšu pievēršanu kristīgai ticībai. Kā vēsture mums māca, senie prūši un latvieši tomēr tika pievērsti kristīgai ticībai 13. g. s. Ja nu tomēr Virza apgalvo, ka senie tikumi un ieradumi vada katru latvieti, „kā braucējs vada zirgu" vēl māju iepirkšanas laikā, t. i. ap 1860. gadu, un ja tos, kā latviskās stājas būtisku sastāvdaļu, apzinīgi vai neapzinīgi respektē vēl šodien kā dzimtenē, tā trimdā, tad paceļas jautājums, kāpēc šādu nolūku vairs nevar pierakstīt luterāņu mācītāju lieciņās 17., 18. un 19. g. s. Bībeles tulkotājs latviešu valodā Alūksnes prāvests Ernests Glücks 1686. g. raksta:

„Cik bēdīgi šeit stāv ar nevācu ticību, tas vairāk apraudams kā aprakstāms. No desmitiem viens prot tēvreizi, no simtiem viens to mazumiņu, ko viņi mēdz skaitīt no pieciem katķisma gabaliem. Tāpēc baznīca un altārs stāv tukši, ka nepatīk ne Dieva vārds, ne sakraments."

To pašu 1777. g. apgalvo Rupelis, pazīstamais Juris Eizāns un 1834. g. Tirzas mācītājs Šillings. Ja vēl pieminam, ka visu 17. un 18. g. s. luterāņu baznīca latviešu pievēršanos Kristus mīlestības mācībai cenšas veicināt ar pie baznīcas ierīkotiem kauna stabiem, rīkstēm, naudas sodiem, cietuma un pat uguns sārtiem, tad tiešām var rasties cieņa pret latviešu izturību un sīkstumu.

Ka latviešu pretestības cēlonis tomēr nav bijusi ne reliģiska kūtrība, ne apdāvinātība, to pierāda hernhūtisma panākumi Ziemeļvidzemē 18. un 19. g. s. vidū, kas ne vien pārsteidza, bet pilnīgi nobiedēja muižniecību, Hernhūtisms pierādīja, ka reliģiski pacilāts latvietis labprāt iet uz saiešanām, dzied dziesmas, organizē draudzes, ceļ dievnamus. Tā vairs nebija kungu baznīca, tā bija pašu lieta, jo dievvārdi tika noturēti latviešu valodā un sludinātāji bija latvieši. Tāds stāvoklis nepatika muižniecībai un tā panāca, ka 1860. g. ar likumu aizliedza brāļu draudžu īpatnējo kārtību. Pēc tam hernhūtisms iznīka.

(Turpinājums sekos)

Aleksandri

VAI ANGĻU RASTNIEKS SO

Pēc dažiem mēnešiem atkal piešķirs Nobeļa prēmiju daiļliterātūrā.

Kad prēmiju ieguva Pasternaks un pēc tam dienvidslavu rakstnieks Ivo Andričs, tad angļu pre- sē bija manāma vilšanās. Vienā no konservātivajiem laikrakstiem pat parādījās ironiska piezīme: lai rakstnieks izpelnītos Nobeļa prēmiju, tam vajagot būt no kādas komūnistiskas zemes! Acīm redzot, angļi bija cerējuši, ka prēmiju piešķirs kādam viņu zemes rakstniekam.

Bet kurš angļu rakstnieks būtu varējis kandidēt uz Nobeļa prēmiju? Vairums no tagadējiem

angļu literātie ārpus savas ze ņēmums ir (Lawrence Du sandrijas kva parādīšanās ti citās valodās. kandidāti pa reizi, ja tiem gājienā" (jo ne tikai par biem, kā tas, rāram godalg būt to darīs

ROMĀNS NORIS A

Tā saukt

JĀZEPA VĪTOLA KO LONDONĀ

PROGRAMMĀ PĀRSVARĀ SOLO DZIES TERCETI

Jāzepa Vītola darbiem veltītā Nakts un cikla koncerts notika 21. jūlijā Londonā, Vestminsteras katedrāles zālē. Šoreiz programmā bija pārsvarā dziesmas, gan solo balsij, gan dueti, terceti un vīru dājumā. ansamblu. Ar klavierdarbiem piedalījās Ināra Āboliņa; atskanodama divas prelūdes un Šūpla dziesmu. Jaunā māksliniece bija labi iejutusies Vītola skaņu pasaulē un sevišķi Šūpļa dziesmā deva ieskatu Vītola reizē savdabīgajā un tomēr tik latviskajā mākslā.

Dziesmu atskaņojumi bija uzticēti trim dziedātājām — Gaidai Trēziņai, Birutai Heisterei un Margaretai Daškevicai - Putcei. Duetos un tercetos pievienojās Roberts Krūmiņš. Smagāko dziesmu daļu, šķiet, iznesa Gaida Trēziņa, snieguot dziļu pārdzīvojumu Bārenītē un Birutai Heisterei bija uzticētas vairākas Vītola labi pazīstamās, maigās dziesmas, kā Mirdzas dziesma, Aizver actiņas u. c., Margareta Daškevica - Putce šoreiz piedalījās tikai tercetos un duetos kopā ar R. Krūmiņu un Gaidu Trēziņu. Šie Vītola darbi ir mazāk dzirdēti, bet, jācer, ka tie turpmāk parādīsies biežāk mūsu koncertu programmās. Vīru ansamblis Gaiziņš piedalījās ar divām oriģinālmūzikas dziesmām

(61. turpinājums.)

„Ja mums par katru negudru vārdu notiek, visi staigātu sausām mutēm . . ." tiņš un pievērsās atkal Bičolim: „Kur kastītes, kuŗās esot sākusi veidoties trī kartotēka?"

„Bēniņos, kopā ar citiem tur pag jiem, vēl nesakārtotajiem materiāliem, kai nesen ievācāmies. Telpu te būtu d tēkai un archivam, bet ar bažām dzird gada atkal jāvācas laukā, jo pilsētas ku duši šai rajonā būvēt modernus veikalu dernajām, vecajām koka mājiņām būšo pazūd, tāpat kā man ar veco galvu un tām," paskumji pasmaidot, stāstīja Bič

„Ko? Patiesi? Un tu to nezināji, ka cēlies? Tad jau — man atkal melnās m jas ar tavām grāmatām," izbijies iesau kās meitas Baibas vīrs Ilmārs Rumpē pietno, aceņoto vaigu un nopietno valo nādams tēvu senātoru nekā mākslinieks sis paplāti ar padzēriena glāzēm un tu „Tirais negals ar viņa grāmatām. Nupa dāties, un atkal būs jāšāk no jauna. auto kravas, daudz vairāk nekā mēbeļu

Aleksandrijas kvartets

VAI ANGĻU RASTNIEKS ŠOGAD DABŪS NOBEĻA PRĒMIJU?

Pēc dažiem mēnešiem atkal piešķirs Nobeļa prēmiju daiļliteratūrā.

Kad prēmiju ieguva Pasternaks un pēc tam dienvidslavu rakstnieks Ivo Andričs, tad angļu presē bija manāma vilšanās. Vienā no konservātīvajiem laikrakstiem pat parādījās ironiska piezīme: lai rakstnieks izpelnītos Nobeļa prēmiju, tam vajagot būt no kādas komūnistiskas zemes! Acīm redzot, angļi bija cerējuši, ka prēmiju piešķirs kādam viņu zemes rakstniekam.

Bet kurš angļu rakstnieks būtu varējis kandidēt uz Nobeļa prēmiju? Vairums no tagadējiem angļu literātiem maz pazīstami ārpus savas zemes robežām. Izņēmums ir Lorenss Darrels (Lawrence Durrell), kuŗa Aleksandrijas kvartets tūliņ pēc tā parādīšanās tika pārtulkots arī citās valodās. Nobeļa prēmijas kandidāti parasti kandidē vēl reizi, ja tiem nelaimējas „pirmā gājienā" (jo šo prēmiju piešķiŗ ne tikai par pēdējā gada darbiem, kā tas, piemēram, ar literārām godalgām Francijā). Varbūt to darīs arī L. Darrels.

ROMĀNS TETRALOĢIJA

Tā sauktajā „Aleksandrijas kvartetā apvienoti 4 romāni, kas nosaukti galveno varoņu vārdā: Justine, Balthazar, Mountolive, Clea. Ja par Viktora Igō Parīzes Dievmātes katedrāli kritiķi saka, ka tā īstā varone esot šī slavenā celtne, un Ivo Andriča romānā Tilts pār Drinu arī minētajam tiltam pienākas galvenā loma, tad L. Darrela romānu varone ir Aleksandrijas pilsēta.

Minētajos romānos tēlotie raksturi un notikumi liekas iespējami tikai šinī fantastiskajā, kontrastiem bagātajā pilsētā. Autors mīl Aleksandriju un sīki apraksta to dažādos gada un dienas laikos — ar visām tās dīvainībām un pretrunām. Viņš sniedz šos aprakstus, varbūt, pat pārāk bieži, netaupot naturālistiskus sīkumus. Tomēr daži no aprakstiem ir ļoti izjusti un poētiski. Darrela tēlotajās Aleksandrijas ainās dominē īpati, neparasti salīdzinājumi, bet ar tiem viņš panāk vienreizēju iespaidu. Darrela attēlojumā Aleksandrija ir pilsēta, kur krustojas austrumu un rietumu kultūra, dažādas rases, valodas, reliģijas un paražas, izveidojot it kā savdabīgu mozaiku. Aleksandrijā uz katra soļa sastopas daiļais ar nedaiļo, fantastiskais ar reālo, lielākā bagātība ar lielāko nabadzību, izsmalcināta kultūra ar visprimitīvāko dzīves veidu. Autors sevišķi pasvītro Aleksandrijas iedzīvotāju baudkāri ar visiem tās pārspīlējumiem un perversitāti. Viņa attēlojumā Aleksandrija liekas kā krāšņs, bet indīgs zieds, kuŗš ir uzplaucis šinī eksotiskajā vidē.

ROMĀNA TECHNIKA

Aleksandrijas kvartetā L. Darrels neseko parastajai konvencionālā romāna technika: tanī ir redzams kaut kas no franču „avangarda" rakstnieku Natalijas Sarrotes un Rob-Grijē tēlošanas paņēmieniem.

Romāna I un IV daļā stāstītājs ir viens no romāna varoņiem — angļu skolotājs un rakstnieks Darlejs, romāna II daļā ārsts Baltazars, tikai romāna III daļā stāsta L Darrels pats, līdz ar to atrisinot daudzas lasītājiem uzdotās mīklas. Sakarā ar šo rakstīšanas paņēmienu bieži viens un tas pats notikums un viena un tā pati persona tiek aprakstīti vairākas reizes un no

(Nobeigums 8. lpp.)

Pēteris Ērmanis

SMAGAJĀ VASARĀ

Šīs vasaras pēcpusdienām
Tāds svelmaini mocītājs karstums,
Tāds drūmi nomācošs karstums,
Kaut saules, kaut zaļuma daudz.

Pa ielām netīkas klejot,
Bet atzveltnes krēslā zvilnēt,
Ciest gaŗas un grūtas stundas.
Ciest grūtas un vientuļas stundas.

Grauž sāpes par viņu — vismīļo,
Kas zudusi mūžīgi mūžam.
Dzeļ pārmetumu nātra:
Daudz varēja citādi būt.
Es zinu: neko nevar atsaukt,
Es zinu: neko nevar labot.
Bet pārmetumi un žēlas
Dzeļ, spiež, grauž, grauž.

19. 7. 1963.

Andrejs Pablo Mierkalns

MAZIE CIMDIŅI

Maza meitenīte
Brūnā lāča kažociņā
Mētā sarkanus cimdiņus.

Vējš smiedamies
Uzvelk savās
Vājās rokās.

Un nu plātās un smejas,
Un priecājas:
Nes pāri kalniem un lejām.

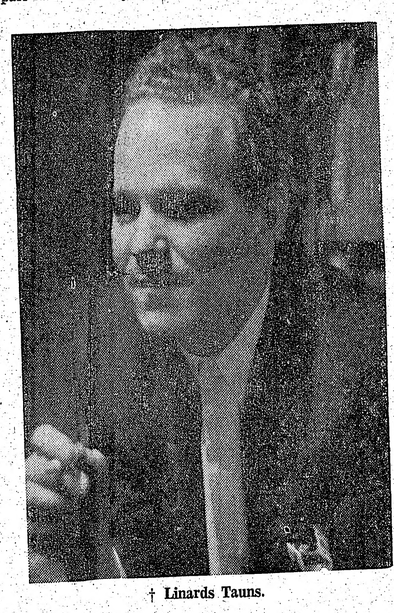

† Linards Tauns.

Vitauts Kalve

LINARDAM TAUNAM AIZEJOT UN PALIEKOT

Dzīvodams un darbodamies mūsu vidū, Linards Tauns nemēdza klausīties, ko mēs viņam sakām, un nemēdza arī klausīt, ko viņam iesaka. Viņš vienmēr bija brīvs savvaļnieks. Viņš allaž ļāva citiem daudz runāt, bet tai pašā laikā domāja pats savas domas. Ko viņš domāja, to viņš nekad neteica mums tieši, bet tikai ar dzejas simboliem.

Lai gan Linards Tauns ir pārgājis kādu robežu, tomēr starp „toreiz" un „tagad" nav manāmas atšķirības. Tagad Linards vairs nevar mūs uzklausīt, toreiz viņš to negribēja, bet viņa dzejas simboli runā joprojām. Viņš ir tikai panācis, ka nu mums viņa vārdi jāuzklausa, mums pašiem nekā neatbildot.

Tādēļ tagad vairs nav nozīmes runāt par Linardu mūsu vārdā, bet var joprojām atkārtot to, ko Linards pats teicis par mums. Svarīgāko, kas viņam bijis mums sakāms, viņš pateicis astoņās īsās rindās, reizē dodams arī atslēgu visu savu dzejoļu tulkošanai. Vispirms šīm astoņām rindām bija virsraksts „Rozes", bet vēlāk pats dzejnieks to pārveidoja vispārīgāku, rakstīdams — „Puķes". Dzejolis atrodams viņa dzejoļu krājuma 89. lappusē. —

PUĶES

Jūsu dzīvību esmu dzēris
no dārziem, naktīm, lūpām,
nu sajauciet pēdējo kausu
savam žūpam.

Pēdējo? Kas gan to pateiks?
Klausos caur ziedlapu žūžu —
vai ziedat tam, kas es esmu,
vai tam, kas es būšu?

Tas, kas dzejolī parādīts kā dīvas dažādas iespējamības, it kā dzejnieks tiešām jautātu, kas ir un kas būs — tas tagad ir pārvērties nepārprotami vienīgā patiesībā — dzejnieks tagad ir vairs tikai tas, kas viņš būs. Bet šī vienīgā patiesība bija slēpta Tauna dzejā vienmēr, tagad tā ir tikai apliecināta.

Dzejolis arī skaidri rāda, ka visa pasaule, visās lietas un būtes — un tai starpā arī mēs — Linardam bija tikai kā izsmaržojamas puķes. Viss smaržoja ar savām dvēselēm viņam, bet tikai kā vēstījums par to, kam jābūt. Tādi, kādi mēs esam, un tādi, kādi mēs bijām, mēs bijām no Linarda šķirti un viņam lieki.

Viņš tiecās kādas aizdabiskas saplūšanas, kur „viss ir viens." Viņš domāja tikai par to, kas viņš ar mums kopā būs. Esamība viņam nebija svarīga.

No tiem trim eksistenciālajiem jautājumiem, ko izteicis jau Fr. Bārda, — kas biju, kas esmu, kas būšu? — Linards jautāja tikai vienu — kas es būšu?

Viņš bija iemīlējies NEBIJUŠAJĀ — lietojot šo vārdu tai metafiziski reliģiskajā nozīmē, ko tam pirmo reizi piešķīra Poruks. Tam, kas mīl Nebijušo — viss bijušais un esošais ir svešs un lieks, bet var gan kalpot kā vēstījums par Nebijušā nākšanu.

Ceļu uz Nebijušo Linards saprata kā savienošanos ar visu esošo. Viņa dzeja allaž runā par saplūšanu ar zemi, tās augļiem, akmeņiem, ielām, namiem, mājkoņiem, ūdeņiem . . . Bet tajā nav runas par saplūšanu ar cilvēkiem. — Cilvēki kā personības un individuālitātes ir brīvi, un šī brīvība ir kavēklis visuma vienībai. Linards saprata, ka no savas brīvības katram jāatsakās pašam. Tādēļ viņš runāja tikai par sevi, nekad necenzdamies pārliecināt mūs. Toties viņš jutās tuvs visiem tiem, kas jau pirms gadu tūkstošiem nolikuši savu cilvēcisko brīvību un saplūduši ar visumu ceļā uz Nebijušo.

Savu budistisko saplūšanas tieksmi Linards pats savā dzejā apzīmē par „kaislīgu saplūšanu". Un tas ir iemesls, kādēļ viņš mūs atstājis tik ātri. Viņš kāroja saplūst ar visu un ieiet Nebijušajā tik kaislīgi, ka nevarēja vairs ilgāk kavēties starp mums.

Linards Tauns te nevarēja palikt arī tādēļ, ka viņam nebija uzliktas nekādas rūpes. Gan smaga nasta ir rūpes par citiem cilvēkiem, taču šī grūtā nasta ir vienīgais, kas mūs var saistīt ar esošo.

Linardam šīs sāpīgās un grūtās saites nebija. Viņā sāpēja kas cits — kaislība saplūst ar visumu par vienu vienību ceļā uz Nebijušo.

Būdams bez rūpēm, Linards bija vienmēr priecīgs. Un kā vēsi, kas pilda kādu augstāku sūtību, viņš atteicās no savas brīvības, kalpodams citiem, un darīja to ar nezināšanas vieglumu. Spiestuvē strādādams, viņš salicis ar savām rokām daudzu dzejnieku grāmatas, vienīgi pats savu ne. Divpadsmit gadus viņa dzīvokļa durvis atvērās katram, kas pieklaudzināja dienā vai naktī. Visas pasaules latviešu literāti tur iegriezušies satikties, apspriesties, izcīnīt uzskatu kaŗus, parādīt sevi un iepazīties ar citiem, reizēm nogurumā atpūsties, citreiz savstarpīgi ieškilties jauniem pasākumiem. Linards nebija pat pats sava dzīvokļa saimnieks, citiem kalpodams, viņš bija to atdevis pārvērst par „elles kēķi" vai pasaules iebraucamo vietu. Tur neradās viņa dzejoļi. Vienīgi viņš pats zināja, kur viņš sev atrada klusumu un mieru savām sarunām ar Nebijušo.

Linarda Tauna dzīve, darbi un arī dzejoļi nebija gribēti un vēlēti mums par piemēriem un paraugiem. Linards stāvēja vientuļš savā vienreizīgajā sarunā ar Nebijušo. Tā bija pašsaruna, un Linards tajā mūs nevis aizstāvēja, bet pārstāvēja.

Bet tieši tādēļ mums pienākas viņam pateikties.

Linard Taun, tu esi un būsi!

Tu esi kā mūsu neredzamais vienotājs. Un tu būsi vienmēr kā vēstnesis un balss Nebijušajam mūsos.

Lūgums operas draugiem

Griežos pie visiem operu draugiem ar lūgumu patapināt man operu programmas, foto, datus par operām, kas man nepieciešami „Latviešu operas kultūrvēsturei" un gāmatai par Pučini. Pēdējo rakstu sakarā ar uzvedumiem neatkarīgajā Latvijā, izejot no cita viedokļa nekā dāzenā komponista biografi, bet kavējoties pie mūsu pašu uzdevumiem, viņa darbu sagatavošanas un pirmizrādēm, sniedzot arī kuplu foto devu.

Lūdzu rakstīt: Otto Krolls, 12 Harrison St., Oak Park, Illinois, 60304, USA.

Otto Krolls

★

„Riga dimd", pastaiga un atmiņas par Rīgu, kuŗu fragmentus arī mūsu lasītāji lasījuši, iznāks grāmatā novembŗa vidū. Šai grāmatā Otto Krolls lasītājus izvadā gan pa veco, vēsturisko, gan jauno Rīgu, skaŗot arī Rīgu kā kultūras un mākslas pilsētu. Tur sastapsimies arī ar daudzām personām, kas sauktas vārdā.

JĀZEPA VĪTOLA KONCERTS LONDONĀ

PROGRAMMĀ PĀRSVARĀ SOLO DZIESMAS, DUETI UN TERCETI

Jāzepa Vītola darbiem veltītā cikla koncerts notika 21. jūlijā Londonā, Vestminsteras katedrāles zālē. Šoreiz programmā bija pārsvarā dziesmas, gan solo balsij, gan dueti, terceti un vīru ansambļu. Ar klavierdarbiem piedalījās Ināra Āboliņa, atskaņodama divas prelūdes un Šūpļa dziesmu. Jaunā māksliniece bija labi iejutusies Vītola skaņu pasaulē un sevišķi Šūpļa dziesmā deva ieskatu Vītola reizē savdabīgajā un tomēr tik latviskajā mākslā.

Dziesmu atskaņojumi bija uzticēti trim dziedātājām — Gaidai Trēziņai, Birutai Heisterei un Margaretai Daškevicai - Putcei. Duetos un tercetos pievienojās Roberts Krūmiņš. Smagāko dziesmu daļu, šķiet, iznesa Gaida Trēziņa, sniedzot dziļu pārdzīvojumu Bārenītē un Maria. Birutai Heisterei bija uzticētas vairākas Vītola labi pazīstamās, maigās dziesmas, kā Mirdzas dziesma, Aizver actiņas u. c., Margareta Daškevica - Putce šoreiz piedalījās tikai tercetos un duetos kopā ar R. Krūmiņu un Gaidu Trēziņu. Šie Vītola darbi ir mazāk dzirdēti, bet, jācer, ka turpmāk tie parādīsies biežāk mūsu koncertu programmās. Vīru ansamblis Gaiziņš piedalījās ar divām oriģināldziesmām Nakts un Mežezers un diviem tautas dziesmu sabalsojumiem. Pēdējos piedalījās arī Birutas Heistere, kuŗas balss apbrīnojami labi iekļāvās Gaiziņa dziesmu dājumā.

Ja pirmajā brīdī programma likās it kā pārāk plaša un dažāda, tad vēlāk tā palīdzēja saprast un iepazīt Vītola kompoziciju dažādību, stila attīstību no viņa agrākajiem komponēšanas laikiem līdz vēlākajam. Norādījumus Vītola mūzikas izpratnē pirms koncerta deva komponista H. Pavasara referāts, kur autors ļoti sīki apskatīja Vītola mūzikālo augšanu, attīstību un viņa bagāto devumu latviešu mākslas laukā. Uzmanīgs pavadītājs, kā vienmēr, bija komponists A. Jērums.

Klausītāju varēja būt vairāk, jo koncerta programmas sagatavošanai veltītās pūles prasīja lielāku sabiedrības atsaucību. Jāatzīst tomēr, ka koncerta laiks šoreiz nebija sevišķi labi izvēlēts, jo iekrita tieši brīvdienu laikā, kad sākas izbraukšana atpūtā. Būtu vērts šādas kvalitātes koncertu noorganizēt tur, kur vairāk jaunatnes un skolas bērnu, jo tieši šai paaudzei ir vismazākās zināšanas par latviešu mūziku, un Jāzepu Vītolu zina daudzi tikai vārda pēc.

T. B.

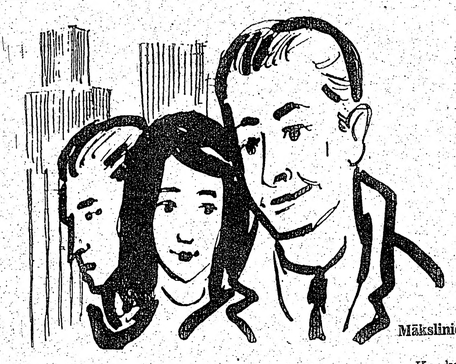

TEODORS ZELTIŅŠ

Antiņš modina Ameriku

Mākslinieka Ģ. Tiltiņa viņete.

(61. turpinājums.)

„Ja mums par kàtru negudru vārdu vajadzētu atvainoties, visi staigātu sausām mutēm . . ." novīpsnāja Zeltiņš un pievērsās atkal Bičolim: „Kur tev tās kurpju kastītes, kuŗās esot sākusi veidoties trimdas rakstnieku kartotēka?"

„Bēniņos, kopā ar citiem tur pagaidām nokrautajiem, vēl nesakārtotajiem materiāliem, jo šinī mājā tikai nesen ievācāmies. Telpu te būtu diezgan — bibliotēkai un archīvam, bet ar bažām dzirdu — ka būs pēc gada atkal jāvācas laukā, jo pilsētas kungi nūle nosprieduši šai rajonā būvēt modernus veikalus. Tad nu nemodernajām, vecajām koka mājiņām būsot no šejienes jāpazūd, tāpat kā man ar veco galvu un vecajām grāmatām," paskumji pasmaidot, stāstīja Bičolis.

„Ko? Patiesi? Un tu to nezināji, kad uz šejieni pārcēlies? Tad jau — man atkal melnās miesās būs jāvadājas ar tavām grāmatām," izbijies iesaucās Bičoļa vecākās meitas Baibas vīrs Ilmārs Rumpēters; ar savu nopietno, aceņoto vaigu un nopietno valodu vairāk atgādinādams tēvu senātoru nekā mākslinieku. Viņš bija ienesis paplāti ar padzēriena glāzēm un turpināja pukoties: „Tirais negals ar viņa grāmatām. Nupat kā beidzām vadāties, un atkal būs jāsāk no jauna. Sanāca vairākas auto kravas, daudz vairāk nekā mēbeļu."

„Ko katrs uzskata par savas dzīves svarīgāko daļu, tā viņam smagāka," stingrā balsī noskaldīja vārdus literātūras vēsturnieks: „Labi, tad nu uzkāpsim bēniņos."

Dzīvojamās istabas durvīs, pa kuŗām varēja redzēt gaŗu mieļastam sapostu galdu, bēniņos kāpējus no gaisīgā nodoma mēģināja atturēt Baiba Bičole: „Tēt, neaizved ciemiņus atkal kaut kur projām! Tūliņ būs jāsēžas pie galda."

„Gan grāmatas apskatīsit citu reizi," klusā balsī piebilda sirma kundze ar tikpat neuzmācīgu, klusu sirsnību lēndabīgajā acu skatienā. „Mums viss jau galdā."

„Vai griķu biezputra arī?" sprigani iejautājās Saliņš.

„Ko? Griķu biezputra! Jūs arī ēdat — mīlat griķu biezputru?" īstā gaviļu balsī iesaucās Antiņš.

Šķita, ka Baibas kuplā galva pārplīsīs smiekļos, it kā viņa visa būtu piepildīta neaizturamu smieklu, kas lauztin lauzās ārā. „Tak ne jau šodien! Kas Jāņos ēdīs griķu biezputru?"

„Es!" bez mazākās apdomāšanās sauca Antiņš.

„Tad atnāciet kādu citu reizi!" mīļi smaidīdama, Bičoļa kundze ieaicināja trako griķu biezputras kārotāju.

„Tās dēļ patiesi ir vērts braukt šurp arī no Ņujorkas," atzina Saliņš. „Es esmu ar Bičoļa kundzes griķu biezputru cienāts, un zinu, kā tā garžo. Pēc vēl!"

Antiņš slepus aplaizīja lūpas un tikpat slepus nopūtās, sekodams Bičoļa baltajai galvai, kas cieminus veda pa šaurām koka kāpnītēm augšup. Tur visas nelielās bēniņu iestabas bija krautin piekrautas gan ar grāmatu, gan laikrakstu kaudzēm. It īpaši vecās avīzes piesaistīja Jēra uzmanību, un viņš, tās sācis šķirstīt, palika pie kādas paprāvas kaudzes, nemaz neievērodams, ka citi jau iegājuši blakus istabā.

Uz dažas vairāk, dažas mazāk apdzeltējušas papīra lapas iespiestie raksti un attēli runāja tik dzīvu valodu par kādu skaistu, visādi bagātu laiku, ka aicināt aicināja doties jaukā pagātnes ceļojumā. Un Antiņš aizrāvies ceļoja — no laikraksta uz laikrakstu, no lapas uz lapu, līdz uzdūrās Līgotņu Jēkaba atturības dienām veltītajam ievadrakstam „Jaunāko Ziņu" 1938. gada 8. oktobŗa numurā. Tas bija cienīgi iespiests pirmajā lappusē, skaidri rādīdams, kāda uzmanība kādreiz Latvijā veltīta attu rības kustībai. Vai trimdas latviešu laikrakstos kaut ko tam līdzīgu varēja atrast? Un tāpēc Antiņš tūdaļ nolēma rakstu izlasīt (varbūt, arī tāpēc, ka bija šodien pārsteidzīgi — aiz cienības pret sirmo literātūras vēsturnieku — izdzēris viņa piedāvāto alus glāzi).

Jērs pusgulus atlaidās siltajā bēniņu istabā uz grīdas un sāka lasīt: „8. un 9. oktobrī rīkojamās pretalkohola dienas zināmā mērā atgādina vezumu, kam vairāk zirgu priekšā, bet kas visai maz kustas uz priekšu. Tas apstāklis, ka valstī patērētā alkohola daudzumam tendence pieaugt, liecina, ka atturības kustības draugiem pie mums maz iemesla gavilēt.

Daļa vainas te meklējama arī nepareizi nostādītajā atturības propagandā. Vai nu dzērāju pazudina ellē un biktē kā pirmās šķiras grēcinieku, vai reibina velnu ar viraku, rakstot akadēmiskus rakstus, cik un kādos procentos alkohols kaitīgs veselībai, cik jaunu iespaidu tas atstāj uz pēcnācējiem, kā dzērāju paaudzes izvirst, — rakstus, kas var noderēt kā disertācija, bet kuŗu praktiskā nozīme maza.

Mums vēl trūkst atturības lietā vienkāršas, patiesas dzīves pieejas. Atturību mēs padarām par dažu retu ideālistu lietu, kamēr faktiski katram cilvēkam vajadzētu būt atturībniekam.

Bez tās enerģijas, ko cilvēks patērē darbā, viņam vēl arvien paliek pāri kāda daļa, ko viņš grib patērēt priekā, atpūtā, omulībā, draudzīgā sabiedrībā. Īsti daudz šīs tīri kūsājošās enerģijas sakrājies jaunībā, tāpēc jaunatne jau pēc savas dabas labprāt nododas izpriecām, omulībai, viesīgai sadzīvei, nerēķinādamās ne ar nakts miegu, nedz — bieži vien — arī ar saviem ienākumiem. Ja atturības vārdā iesim pie šīs jaunatnes ar bargi paceltu pirkstu un gribēsim to padarīt askētisku, tad varbūt pienākumus gūsim pēc burta, bet ne īstenībā. Ir aplami prasīt, lai jaunatne viņā dienā vairs nebūu jaunatne.

Latviešu jaunatne nav sliktāka par citu tautu jaunatni. Vienalga, vai tā dienvidnieciskā franču, italiešu jaunane vai ziemeļnieciskā zviedru un norvēģu jaunatne, neviena nerikojas pēc Ģētes daudzinātā parauga „dzert vīnu, jauktu ar ūdeni", bet bezbēdīgā priekā saskandina kausu pret kausu, dodot vaļu omulībai un jautrībai. Bet te nu nāk tā izšķirība no mūsējās — citur neaizmirst mēru, iedzeršana nekļūst pašmērķis. Mūsu jaunatnei dažkārt liekas, ka tikai tad dzimst attapība un dzirkst valoda, kad ir alkohola tvanā. Tā ir kļūda. Ar šo tvanu raditā attapība nav nekāda attapība, tā ir plencēšanās. To vajaga jaunatnei skaidri pateikt, nevis piedzeršanos apbrīnot kā bravūru.

Ka šī mēra sajūta tomēr dienu no dienas mūsu sabiedrībā un jaunatnē, īpaši tās akadēmiskā daļā, iekaŗo prātus, to rāda izturēšanās pret lēmumu par korporāciju un konventu slēgšanu pulksten vienos naktī. Šis lēmums kā sabiedrībā, tā arī studentu aprindās radījis visnelabvēlīgāko atsauksmi. Nekad nevajagot dzīvot uz nākamās dienas rēķina. Mūsu jaunatnē jāieaudzina sajūta par mēru un sajēgu.

Tikpat atzīstams ir lēmums par krogus dzīves slēgšanu pulksten 2 naktī. Kas līdz tam laikam nav spējis slāpes apmierināt, tas vienkārši jāizsūta uz ielas. Nav labi tautai, kas savu ritdienas kapitālu patērē jau šodien; nav labi arī atsevišķam cilvēkam, kas savu ritdienas enerģiju, veselību, dzīves prieku patērē jau šonakt.

(Turpinājums sekos)

berga grafika no krājuma Sāpju ceļš.

āpēc šādu nolūku vairs nevar pierakstīt luterāņu mācītāju liecībām 17., 18. un 19. g. s. Bībeles tulkotājs latviešu valodā Alūksnes prāvests Ernests Glücks 1686. g. raksta:

„Cik bēdīgi šeit stāv ar nevācu ticību, tas vairāk apraudams kā aprakstāms. No desmitiem viens prot tēvreizi, no simtiem viens to mazumiņu, ko viņi mēdz skaitīt no pieciem katķisma gabaliem. Tāpēc baznīca un altārs stāv tukši, ka nepatīk ne Dieva vārds, ne sakraments."

To pašu 1777. g. apgalvo Rupelis, pazīstamais Juris Elzāns un 1834. g. Tirzas mācītājs Šillings. Ja vēl pieminam, ka visu 17. un 18. g. s. luterāņu baznīca latviešu pievēršanos Kristus mīlestības mācībai cenšas veicināt ar piebaznīcas ierīkotiem kauna stabiem, rīkstēm, naudas sodiem, cietuma un pat uguns sārtiem, tad tiešām var rasties cieņa pret latviešu izturību un sīkstumu.

Ka latviešu pretestības cēlonis tomēr nav bijusi ne reliģiska kūtrība, ne apdāvinātība, to pierāda hernhūtisma panākumi Ziemeļvidzemē 18. un 19. g. s. vidū, kas ne vien pārsteidza, bet pilnīgi nobiedēja muižniecību. Hernhūtisms pierādīja, ka reliģiski pacilāts latvietis labprāt iet uz saiešanām, dzied dziesmas, organizē draudzes, ceļ dievnamus. Tā vairs nebija kungu baznīca, tā bija pašu lieta, jo dievvārdi tika noturēti latviešu valodā un sludinātāji bija latvieši. Tāds stāvoklis nepatika muižniecībai un tā panāca, ka 1860. g. ar likumu aizliedza brāļu draudžu īpatnējo kārtību. Pēc tam hernhūtisms iznika.

(Turpinājums sekos)

Latvieši Kanādā

SAULAINĒ BIJA SVĒTKI

Mums ir dažādi svētki, ar dažādām svinēšanas paražām, citi svētki vairāk ievēroti, citi tādi ir tikai zināmai grupai. Ja tā var teikt, šādi vienas grupas svētki nedēļas nogalē no 3.—5. augustam bija Saulainē — bērnu svētki, un bērniem tie tiešām ir svētki. Jau visu sestdienu bija manāms satraukums, dzīvība. Vecāki no meža uz pagalmu pārveda meijas, lai pušķotu novietnes. Vasaras māju īpašnieki apkopa savus dārziņus, taču lai tīkamāks skats arī viesiem, kuri brauca visu dienu.

Tieši svētki sākās vakarā pie ugunskura, ko vadīja Saulaines nometnes atbildīgais vadītājs mācītājs A. Lūsis. Šis bija īpatnējs ugunskurs. Parasto jo'ku vai pašu bērnu sastādīto priekšnesumu vietā klātesošie nakts un uguns skaistumā vēroja, kur ir Dievs. Mākoņi gan aizsedza zvaigznes, tomēr tie netraucēja domām doties debesu izplatījumā. Nometnes bērni skandēja 19. psalmu, deklamēja un dziedāja reliģiskas dziesmas. Dr. V. Černavska stāstīja par dzīvības brīnumu, par sirdi, bet kāds „astronauts" tiecās prom no zemes, uz mēnesi, tālāk uz sauli. Māc. A. Lūsis pastāstīja par milzīgajiem attālumiem kosmā, par mūsu prātam nesaprotamo kārtību un brīnumiem, kas valda lielās un sīkās Dieva radībās.

Pelēks, vējains, ar sīku lietu pienāca svētku rīts, bet pelēkums nespēja iesēsties sirdīs. Tās priecājās Saulainē — saulainā, tīrā priekā slavēja Dieva piešķirto dienu.

Svētbrīdis notika pakalnē pie vēl nepabeigtā tēlnieka A. Kopmaņa darinātā pieminekļa, kas veltīts latviešu varoņiem. Mācītājs A. Lūsis kā vadmotīvu bilža izvēlējies dzejnieka L. Breikša vārdus: Akmens runu runā, akmens dziesmu dzied. Ir tiesa, daudzi akmeņi runā, bet to spēj dzirdēt tikai sirds. Saulainē ir daudzi akmeņi, kas uz daudziem runās ar aizvadītās bērnības dienām.

Saulaines nometnes bērni, kā arī sabraukušie mazie viesi kopīgā gājienā devās no kalna lejup uz deju grīdu. Simtspiecdesmit bērnu! Svētkus atklāja prof. A. Dreimanis; tālākā vadība bija nometnes komandanta M. Lorberga ziņā. Sekoja bērnu priekšnesumi. Saulaine var lepoties ar savu kori un dejotājiem. M. Lorberga vadībā bērni ļoti labi nodziedāja „Pūt, vējiņi" un „Āvu, āvu baltas kājas". Vadītājas I. Akmens vadībā raiti un brīvi nogriezās „Sudmaliņas" un „Jautrais pāris", ko pavadīja I. Akmene uz akordeona un bērnu koris dziedot. Bērnu dārzs M. Krūmājas vadībā izpildīja „Sauli' tecēj tecēdama", un mazā Ingrīda Mežģirta skatītājus iepriecināja ar akrobatiskām kustībām. Ļoti precīzs un disciplinēts bija zēnu vingrojums ar nūjām, četrpadsmitgadīgā Haralda Gaika vadībā, kam sekoja meiteņu vingrojumi ar stīpām, I. Akmenes vadīti.

Interesanti, atjautīgi un veikli zēni rādīja, kā var vingrot ar vienām, garām trepēm. Sacensība starp divi grupām aizrāva ne tikai pašus dalībniekus, bet arī skatītājus.

No Mičiganas Driganta labākiem Saulaines nometņotājiem savā sirsnībā bija atsūtījusi balvas, kuras piešķīra Vijai Ūdenānei no Detroitas, kas ar savu stāju, aktīvo darbu un spējām izcēlās arī priekšnesumos. Vēl balvas izpelnījās Sarmīte Lauge un Arturs Birkenbergs.

Tieši pusdienas laikā lietus vēl noskaloja zāli, bet pierimās, kad bērni sāka staigāt pa novietnēm, kuru sagatavošanā piedalījās vecāki, apliecinādami savu interesi un gatavību palīdzēt. Šiko darbu un darbiņu veikšanā cītīgi bija ar jaunieši Zināšanās izcēlās daudzi, bet sevišķi jāatzīmē Maija Baruša un Ivars Stārasts.

Kā trūkumu izjuta Sidrabenes bērnu neierašanos. Tā kā pirmdien sekoja sporta nodarbības, un braucēji ir gados vecākie, tad sidrabenieši izšķirās par sporta sacensībām un ieradās saulainajā pirmdienas rītā.

Svētdienas vakarā, kad novietnēs bērni savas zināšanas un atjautību bija pierādījuši, sekoja masku balle. Šī bija lieliskākā masku balle, kādu esmu redzējusi. Asprātīgas, oriģinālas maskas, vienkāršas, bet izteiksmīgas. Maza havajiete ar zāļu svārciņiem un ziedu rotām, ļoti cēls pārītis ar labi apģērbtu sunīti, govs, kamelis, arābi un meksikāņi, Rīgas pasprukas un kukaziņa, līgavas, klauni un ganiņi, bet neviena pistoļaina kovboja! Šī balle sagādāja jautrus brīžus kā mazajiem, tā lielajiem, patiesi jautrus un skaistus.

Pirmdiena pulcināja gan saulainiešus, gan sidrabeniešus sporta laukumos, kur vieglatlētika aizrāva gan lielākos, gan mazākos, pie tam bērni sasniedza tiešām ievērības cienīgus rezultātus. Spraigas bija peldēšanās sacīkstes, bet veloja spēle izvērtās par īsti vētraināmām sacīkstēm, kuŗās uzvarēja Sidrabenes komanda.

Ne uzvara, ne iegūtie punkti ir svarīgais šādās sacensībās, bet pati cenšanās. Daudz čaklu roku palīdzēja, lai svētki būtu labi. Gribas atzīmēt E. Barušas sirsnīgo gādību kā par maziem, tā lieliem. Pirmdienas vakarā dzeltena saule apspīdēja nometni, kurā priecīgas skanēja bērnu balsis, vēl svētku noskaņā, un šajā brīdī tā pilnīgi varēja redzēt, dzirdēt un izjust vārdu — Saulaine.

Indra Gubiņa

VĒLOS PIRKT

prof. K. Kundziņa grāmatu

LAIKI UN LIKTEŅI

Ja kāds varētu šai lietā izpalīdzēt, lūdzu rakstīt:

Prāv. A. Skrodelis,

99 Herkimer St., Hamilton, Ont. Canada.

DV BALVA LABĀKAJAM SPORTISTAM

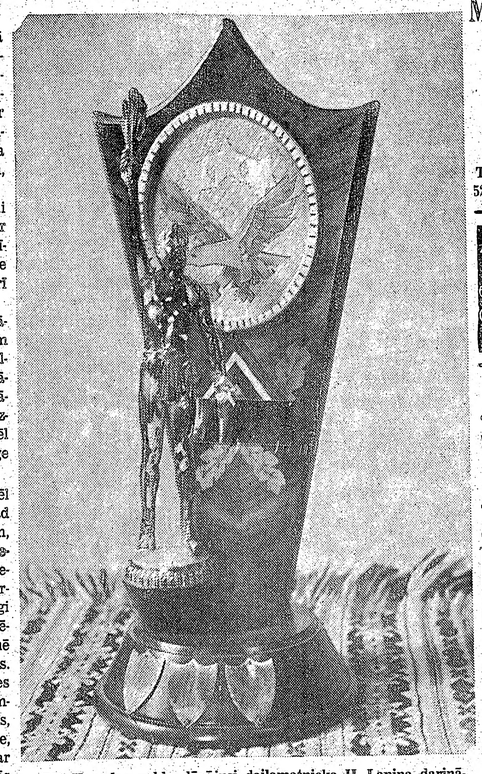

DV Kanadas valde dāvājusi daiļamatnieka H. Lapiņa darinātu balvu labākajam jaunās paaudzes vieglatlētam. Ceļojošo balvu izcīnīs š. g. 18. augusta sacensībās Sidrabenē.

Foto JAK

KANADAS SPOGULĪ

Federālais parlaments aizgājis 2 mēnešu atvaļinājumā. Sesijas pēdējās dienas varēja sagādāt lielāko pārsteigumu—neuzticības izteikšanu liberāļu valdībai.

Šķiet, opozicijas partijas pagaidām vēl nav izšķirušās par saskaņotu lieluzbrukumu Pīrsona valdībai. Kā gan citādi var izskaidrot to, ka opozicijas līdera Dž. Difenbēkera ierosinātā nobalsošanā par tik daudz pārrunāto finanču ministra Gordona 11 proc. nodokļa atcelšanu būvmateriāliem un rūpniecības ražošanas mašīnām piedalījās tikai puse konservatīvo deputātu. Balsošanas rezultāts bija ļoti zīmīgs: 91 pret 72 liberāļu labā.

Negaidīts bija Sociālā kredita un NDP deputātu atbalsts Difenbēkera iesniegumam.

Pēc dažām dienām NDP līderis Dagless paziņoja, ka parlamenta rudens sesijā viņa partija vairs nebūs draugos ar liberāļiem. Tas nozīmē, ka liberāļu un NDP medus mēnesis ir beidzies. Tas nozīmē arī to, ka vēl šogad iespējamas jaunas parlamenta vēlēšanas. Drīzāk gan var pieņemt, ka vēlēšanas notiks nākamā gada sākumā. Kanada cer, ka šajās vēlēšanās viena no lielajām partijām iegūs nepieciešamo vairākumu.

Nav šaubu, ka liberāļi darījuši daudz, lai izpildītu vēlēšanu laikā dotos solījumus. Diemžēl, visi solījumi vēl nav īstenoti.

Varbūt, ka finanču ministrs Gordons ir pielaidis daudz pārsteidzību. Tajā pašā laikā būtu aplami visu vainu pierakstīt Gordonam. Nav jāaizmirst, ka Kanadas saimnieciskā dzīve ir tik cieši saistīta ar Vašingtonu, ka ikviens Sav. Valstu saimnieciskā pulsa sitiens tūdaļ atbalsojas arī šajā zemē.

Ekonomisti domā, ka no pielaistām sākuma kļūmēm liberāļi būs daudz mācījušies.

Nepopulārais lielais algu pielikums Kanadas parlamentāriešiem apēnoja daudzus svarīgus un apsveicamus Pīrsona valdības likumdošanas soļus.

Lai mīnam tikai $180 milj. Velandes kanāļa paplašināšanas projektu, Kanadas saimniecības padomes radīšanu, $400 milj. kreditu pašvaldībām, palīdzību Austrumpiekrastes provincēm— tie ir mērķtiecīgi soļi bezdarba apkarošanas frontē. **A. Priede**

TORONTO

Ⓓ DV Toronto nodaļas šaušanas sacīkstes notiks, sestdien, 17. augustā, plkst. 2 p. p. Bērzainē. Sacīkstes vadīs O. Perro. Pirms tam turpat treniņi līdz sacīkšu sākumam.

Ⓓ Toronto latviešu nama organizācijas komitejas prezidija pr-dis E. Šķobe mums paskaidro:

Tuvākās dienās paies līgumā paredzētās 60 dienas, kuŗās bija jānoskaidro, vai Toronto pilsētas valde atļaus īpašuma 491 College ielā telpas izmantot latviešu sabiedrības vajadzībām: teātriem, koncertiem, dejošanai, banketiem un citām nodarbībām un saimnieciskiem pasākumiem. 8. augustā pilsētas valdes inspektori J. D. Anderšons un T. Kollins uz vietas apskatīja īpašumu. Vajadzīgos paskaidrojumus deva prezidija pr-ks E. Šķobe un sekretārs A. Stikuts. Inspektori paskaidroja, ka, izmantojot telpas latviešu pašu vajadzībām kā privātu klubu, nekādas īpašas atļaujas nav vajadzīgas. Atļauja vajadzīga, telpas izīrējot sarīkojumiem ārpus latviešu sabiedrības esošām personām. Tādas atļaujas piešķiršanai arī pilsētas valdes inspektoru atzinums bija labvēlīgs. Daži sīki labojumi un pārkārtojumi neprasīs lielus līdzekļus, kā, piem., virtuves uzlabošana.

Šīs lietas labvēlīga nokārtošana ir priecīga ziņa tautiešiem, kas ar lielu interesi šai lietai sekojuši.

Ⓓ Skatuves māksliniece Annija Simsone 2. augustā no Parīzes ieradusies Toronto, lai piedalītos savas mazmeitas kāzās 24. augustā.

Ⓓ Aktrise Alma Mača vasaras brīvdienas pavada dēla ģimenē Sault St., Marie, Ont.

Ⓓ Hockley Valley nometnē kāda Kvebekas firma pabeidz izbūvēt Pomalift — torņos iekārtotu ierīci, kas slēpotājus uzvelk kalnā.

Ⓓ Mākslinieks Z. Jurševskis atgriezies Toronto pēc vairāk kā divu nedēļu darba Muskokas mākslas skolā, kur viņš vadīja keramikas klasi. Ilgāk nav varējis nodoties šim darbam, jo paša darbnīcā uzkrājies lielāks skaits pasūtinājumu.

Vedot uz Stratfordas festivāla mākslas izstādi 3 skulptūras, divas no tām tikušas sabojātas, sagādājot Z. Jurševskim $380 zaudējumus. Izstādē nogādāts tikai viens darbs.

Ⓓ Paredzētās Kanadas DV šaušanas sacīkstes tehnisku iemeslu dēļ pārceltas no 7. septembŗa uz 24. augustu. Tās notiks tai pašā vietā — River Valley Lodge šautuvē Kičenerā. Sacīkšu sākums plkst. 11 no rīta. Sacīkstēs šogad tiek aicinātas piedalīties arī vanadzes.

Ⓓ Pārdevis savu veikalu Alberts Delicatessen Broadview Ave. Toronto, Alberts Jakubaitis nopirka lielāku zemes gabalu pie Napanee, kur ir visas vajadzīgās telpas nometņotājiem. Īpašumā ir vasaras mājiņas ar ēdiena gatavošanas iespējām, var arī dabūt telpas lielajā farmas ēkā, kā arī celt teltis īpašuma robežās.

Makšķerēšanas sporta cienītājiem teicamas iespējas vilkt labus lomus, jo ūdeņi bagāti līdakām, pikrelēm, maskijiem un basiem. Īpašuma robežās iespējas medīt zaķus. Šajā atpūtas vietā var uzturēties ne tikai vasarā, bet visu gadu. Nometņotāji savām vajadzībām var dabūt laivas.

A. Jakubaiša īpašumu viegli atrast. Jābrauc pa 401. ceļu Kvebekas virzienā līdz Napanee, tad jānogriežas pa labi. Pārbraucot Napanee upei, jāseko ceļa zīmēm: Albert's Camp, — pēc 9 jūdzēm būsit tur.

Tuvākai izziņai var zvanīt: 613—354—3064, vakaros pēc pulkst. 9-iem. Pasta adrese: North Shore off Hay Bay R.R.3, Napanee, Ont.

Ⓓ Saulaines bērnu svētku turpinājumā pirmdien, 5. aug., visu dienu risinājās sporta sacensības. Uz Saulaini bija atbraukuši pretapmeklējumā Sidrabenes nometnes bērni.

Volejbolā uzvarēja Sidrabene ar 15:3, un 15:9.

A. Tīcmaņa ceļojošo balvu izcīnīja Saulaines vienība ar 123:119 punktiem. Sacensības notika 4 disciplīnās — tāllēkšanā, augstlēkšanā, 60 m skrējienā un lodes grūšanā.

Individuālās sacensības uzvarēja: 60 m skrējienā zēniem, vec. gr., E. Pilskalnietis, vid. gr. V. Korbs un jaun. gr. A. Puķītis.

60 m skrējienā meitenēm uzvarēja: vec. gr. Ilga Aboltiņa, vid. gr. Margita Iberga, jaun. gr. Sarma Beks.

Lodes grūšanā zēniem uzvarēja: vec. gr. E. Pilskalnietis, vid. gr. V. Korbs. Meitenēm: vec. gr. Zaiga Jurševska, vid. gr. Margita Iberga.

Tāllēkšanā zēniem: uzvarēja vec. gr. E. Pilskalnietis, vid. gr. Jānis Udrovskis, jaun. gr. A. Bernāns.

Tāllēkšanā meitenēm uzvarēja: vec. gr. Gunta Gūtmane, vid. gr. Tamāra Sproģe, jaun. gr. Sarma Beks.

Ar rezultātu 4,69 mGunta Gūtmane ieguvusi 2. vietu Kanadā latviešu sievietēm tāllēkšanā. Pirmās vietas ieguvēja šinī disciplīnā ir K. Gulēna.

Augstlēkšanā zēniem vec. gr. uzvarēja: V. Treiguts, vid. gr. M. Lorbergs, jaun. gr. A. Bertāns.

V. Treiguts, pārlecot 1.60 m, uzrādīja labāko sasniegumu latviešu jauniešu klasē Kanadā.

Augstlēkšanā meitenēm vec. gr. uzvarēja Dace Kārkliņa, vid. gr. M. Iberga, jaun. gr. Sarma Beks.

40 m skrējienā piedalījās arī bērni 3—5 g. vecumā. Šinī klasē zēni — uzvarētāji bija V. Skujiņš, G. Brumelis un E. Skujiņš.

No meitenēm tanī pašā vecuma grupā uzvarēja Lilita Tanne un R. Treigute.

6—7 g. v. zēnu skriešanā uzvarēja: G. Tannis (1.v.) R. Kaņķis (2.v.) un A Suchovs (3.v.).

Meiteņu 6—7 g. v. grupā 1. v. N. Gubiņa, 2.— Dz. Pērkone, 3.— A. Brumele.

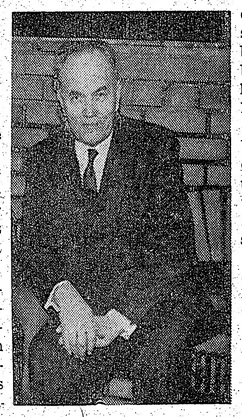

Uz 60 mūža gadiem šinīs dienās Toronto atskatījās sabiedriskais darbinieks un mūžiķis Ernests Slaucītājs

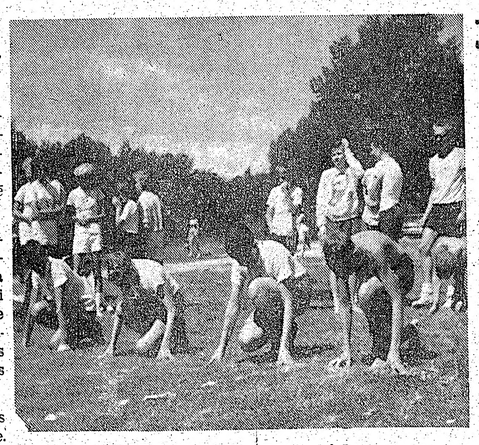

Bērni sporta sacensībās Saulainē.

LASĪTĀJU nostāja

IZCELSME UN TAUTĪBA

„Nav jākaro par izcelsmi (cilmi), jo to nevaram pazaudēt. Tomēr nevaram ar izcelsmi vien apmierināties, jo individs pieder pie tautas vispirms ar garu, ne cilmi. Kas ir tikai izcelsmes tautiešī, tie no tautas viedokļa ir kā nebijuši. Tautai pieder arī mirušo paaudzes ar savu vēsturisko mantojumu. Bet tie, kas būs bijuši tikai cilmes tautiešī, nekad nebūs pie tautas dzīvi piederējuši. Tāds liktenis sagaida arī iecelotājus, ja tie paliks tikai izcelsmes ziņā saistīti ar savu tautu. Tautisko dzīvību saglabā nevis izcelsme, bet apziņa." Dr. philos J. Girnus grāmatā „Tauta un uzticība tautai."

Kr. Valdemārs spītīgi izlika pie durvīm savu vizītkarti ar piezīmi — latvietis.

Ja kāds par sevi sludina, ka esot „latviskas cilmes un kristietis," tad ar to vēl nav pateikts, vai arī latvietis un vai arī kristīgs. Īsts latvietis nav tikai „pēc dzimšanas" latvietis.

Ja nu dažs labs izcelsmes latvietis sevi vēl atklāti nedēvē par kanadieti, tad laikam tāpēc, lai neparādītu kanadiešiem, ka ir dezertieris. Tādus nevienā zemē necienī."

Jānis Atstirve.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169.
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7796, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC
TORONTO. PL. 9-0263

ANDREJSONS
APDROŠINA.
HI 7-4323

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un atklātas mājas hipotēkas. Birojs atvērts 5 dienas nedēļā.
27 BLOOR ST., E. TORONTO.
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.
Sākot ar 15. septembri birojs būs atkal atvērts sestdienās.

17. augustā
SPORTA BALLE
SIDRABENĒ
NĀKOŠĀ DIENĀ
TURPAT
JAUNATNES
SPORTA SVĒTKI

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

25 augustā — plkst. 4 Newman klubā, 89 St. George ielā, prof. L. Latkovska referāts „Vai zinātne runā pretī reliģijai".

21. septembrī — plkst. 7,30 vak., DVT Kanadā izrādīs T. Zeltiņa Vina raugs Karaliskā Ontario mūzeja zālē.

28. septembrī — Unitarian baznīcas auditorijā, St. Clair Ave. W., Ksenijas Brantes un Latvian Trio koncerts.

28. septembrī — Latviešu strēlnieku biedrības biedru vakars ar Dr. A. Freiberga priekšlasījumu DV namā.

5. oktobrī, — plkst. 7,30 vak. Royal Ontario Mūzeja zālē TLB Drāmatiskais ansamblis uzvedīs R. Blaumaņa „Uguni".

10. oktobrī — First Unitarian baznīcas zālē Antonina Vaivode (kontralts) T. L. Koncertapvienības koncerts.

12. oktobrī — ALT Bostonas ansambļa viesizrāde Eaton auditorija.

19. oktobrī — Jaunās Gaitas trešais konteilis sv. Andreja baznīcas zālē.

25. oktobrī — inženieru un tehniķu balle Park Plaza Hotelī, Empress zālē.

26. oktobrī — Studenšu korporāciju kopa Toronto rīko slēgtu tējas vakaru Royal Canadian Curling kluba telpās.

26. oktobrī — TLTA Sestdienas ģimnazijas 10 g. atceres vakars plkst. 7,30 vak. Sv. Andreja baznīcas telpās.

2. novembrī — Mārtiņu balle Kolumbus zālē. DVT nod. sarīkojums.

2. novembrī — Toronto Latviešu biedrības 15 g. pastāvēšanas

9. novembrī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.

14. novembrī — First Unitarian baznīcas zālē Ingrida un Karlna Gutbergs (divas klavieres) T. L. Koncertapvienības koncerts.

16. novembrī — plkst. 8 vakarā Massey Hall Latvijas valsts svētku atceres sarīkojums.

30. novembrī un 1. decembrī — DV Ziemsvētku tirdziņš.

30. novembrī — TLB Dižđanča 15 gadu jubileja; plkst. 14 priekšnesumi un plkst. 19,30 balle Royal York zālē.

SV. KATARĪNES

14. septembrī — Sv. Katarines Medmieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.

HAMILTONA

28. septembrī — Miķeļa tirgus HLB namā.

5. oktobrī — Ham. latviešu jaunatnes pulciņa Rota rudens balle Rainbow zālē.

19. oktobrī — Hamiltonas DV gada svētki.

16. novembrī — Valsts svētku sarīkojums.

DZ

ČIKĀGAS IMPRESI

Mārīte Ozere, ASV skaistumkaraliene vēl šonedēļ aicināta uz Vašingtonu, lai apmeklētu prezidentu Kenediju.

Pirmdien, plkst. 10.20 no rīta, Mārīti pieņēma Čikāgas pilsētas galva Ričards Dēlijs, pasniedzot latviešu skaistulei Čikāgas pilsētas goda pilsones medaļu. Pieņemšanā no latviešu puses piedalījās ČLOA pr-ks V. Landmanis, Aug. Vanags, M. Vītols ar kundzi u. c.

Čikāgas latviešu skolas nometni pie Ženēvas ezera slēdza šestdien, 3. augustā, kad 55 nometņotāji labi atpūtušies un ar vislabākām atmiņām devās mājup. Kaut dažī pēdējās naktis neesot sevišķi labi gulējuši, domādami par nākamā gada nometni, tas tomēr nekāds zaudējums nav. Uzkrātās idejas varēs izmantot nākamgad. Pašvaldības dienā paši jaunieši no sava vidus izvēlēja nometnes vadītāju — Ziedoni Ķezberu — un pārējās amatpersonas, kuŗi visi tad mācījās vadīt mazākos. Tas ir labi, jo kā jau agrāk rakstīts, izņemot nometnes priekšnieku Arvīdu Bolšteinu un V. Dindoni, visi pārējie audzinātāji nāk no kādreizējo nometņotāju vidus.

Vai čikāgieši gatavojas Dziesmu svētkiem? Atbildes ir dažādas — daļa tautiešu nolēmuši nebraukt, citi — „katrā ziņā!". Daži brīnās, kāpēc dziesmu svētku rīcības komiteja nav iekārtojusi bijušu iepriekšpārdošanu lielākos latviešu centros. Citiem r
cās. Kāds ta
rībā, kad īsti
ku cēliens —
ziņots vai sv
tietis no pat
tājas, vai Dz
kā, varbūt b
telpās kaut
kāgas piecīši
piecīši atbil
mums solīja
varam uzstā
žēl, viss izč

Bez vēs

Vecus raks
arī Frīča Hu
bija skolotāj
dīgi mācītāj
arī pazuda.

Par Frīci H
nekādu note
jām, vienīgi t
nis Jaunsuc
Bērziņš. Tuv
fiju mēģinā
latviešu mā
riņš savā
latviešu mā
1959. g. 2. n

Fricis Hu
devies uz A
jis teoloģiju
draudzē bij
nes mīlestīt
Latvijas pa
atgriezies L
jies kādu
visu ģimen
uz Amerik
Bērziņa ģi
sudrabiņu
vums 1952.

Šīs grāma
pusēs pastā
bijusi liela
Jaunsudrab
Smuku mū
un sadrauc
chenu, pir
J. satīcis s
1905. gadu
kās: Hunc
plecīga aug
būves cilv
tiem, mazā
smailu kļū
kaut kas s
individam
tiem cilvē
satikšanās
Hunchena
bija vingrā
veles pieredz
Hunchen

Uz Braziliju

„Uz redzēšanos skaistajā Riodežaneirā!" ar šādiem vārdiem sirsnīgu roķas spiedienu un skūpstu uz vaiga no Miss USA", čikāgietes Mārītes Ozeres, Floridā atvadījās „Miss Universe" skaistuma konkursa uzvarētāja, 18 g. vecā braziliete Ida Marija Vargas.

Brazilija ielūgusi 19 g. veco latvieti viesoties šoruden dažas nedēļas miljonu pilsētās Riodežaneirā un Sao Paulā.

Vai Mārīte brauks? Atbilde: „Jā!"

Kā Ida, tā Mārīte ir topošas skolotājas.

Im. B.

3. VISP. LAT. DZIES
1 9 6 7 3

DZIESMU SV

Piektdien, 30. augustā:

Pl. 19,00 — Tēlotājas mā
Public Audit
ielā. Ieeja br

Sestdien, 31. augustā:

Pl. 11,00 — Sporta sacens
ton Road. Ka
basketbolā.

Pl. 13,30 — Teātŗa izrād
4939 Broadwa

Pl. 17,00 — Jāzepa Vito
11001 Euclid
„Dziesmu vai

Pl. 20,00 — Tautas deju
gramma 12 ta

Pl. 22,30 — „Atkalredzēša
zālē, Public S

Svētdien, 1. septembrī:

Pl. 10,00 — Rakstnieku
Prozas darbi
dzejas problē

Pl. 15,00 — SVĒTKU K
Lakeside Ave

Pl. 20,00 — Tautas svēt
Ball Room, P

Pirmdien, 2. septembrī:

Pl. 10,00 — Jaunatnes sa

Pl. 14,00 — Latviešu sen
vedums divās
Public Squar

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169.
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.
TORONTO. PL. 9-0266

ANDREJSONS
APDROŠINA.
HI 7-4323

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 5 dienas nedēļā.
27 BLOOR ST., E. TORONTO.
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.
Sākot ar 15. septembri birojs būs atkal atvērts sestdienās.

17. augustā
SPORTA
BALLE
SIDRABENĒ
NĀKOŠĀ DIENĀ
TURPAT
JAUNATNES
SPORTA SVĒTKI

Dzīve Savienotās Valstīs

ČIKĀGAS IMPRESIJAS

Mārīte Ozere, ASV skaistumkaraliene vēl šonedēļ aicināta uz Vašingtonu, lai apmeklētu prezidentu Kenediju.

Pirmdien, plkst. 10.20 no rīta, Mārīti pieņēma Čikāgas pilsētas galva Ričards Dēlijs, pasniedzot latviešu skaistulei Čikāgas pilsētas goda pilsones medaļu. Pieņemšanā no latviešu puses piedalījās ČLOA pr-ks V. Landmanis, Aug. Vanags, M. Vītols ar kundzi u. c.

Čikāgas latviešu skolas nometni pie Ženēvas ezera slēdza sestdien, 3. augustā, kad 55 nometnotāji labi atpūtušies un ar vislabākām atmiņām devās mājup. Kaut daži pēdējās naktis neesot sevišķi labi gulējuši, domādami par nākamā gada nometni, tas tomēr nekāds zaudējums nav. Uzkrātās idejas varēs izmantot nākamgad. Pašvaldības dienā paši jaunieši no sava vidus izvēlēja nometnes vadītāju — Ziedoni Ķezberu — un pārējās amatpersonas, kuri visi tad mācījās vadīt mazākos. Tas ir labi, jo kā jau agrāk rakstīts, izņemot nometnes priekšnieku Arvīdu Bolšteinu un V. Dindoni, visi pārējie audzinātāji nāk no kādreizējo nometnotāju vidus.

Vai čikāgieši gatavojas Dziesmu svētkiem? Atbildes ir dažādas — daļa tautiešu nolēmuši nebraukt, citi — „katrā ziņā!". Daži brīnās, kāpēc dziesmu svētku rīcības komiteja nav iekārtojusi biļešu iepriekšpārdošanu lielākos latviešu centros. Citiem rūp istabas viesnīcās. Kāds tautietis ir neskaidrībā, kad īsti notikšot rakstnieku cēliens — pirmdien, kā izziņots vai svētdien. Kāds tautietis no patālas vietas apjautājas, vai Dziesmu svētku laikā, varcūt ballē vai atsevišķās telpās kaut kur uzstāšoties Čikāgas piecīši. Uz ko populārie piecīši atbild: „Sākumā gan mums solīja ierādīt laiku, kad varam uzstāties. Vēlāk, diemžēl, viss izčibēja."

Bez vēsts pazudis dzejnieks - mācītājs

Vecus rakstus šķirstot, uzejam arī Friča Hunchena vārdu. Viņš bija skolotājs, dzejnieks un pēdīgi mācītājs Amerikā. Te viņš arī pazuda.

Par Frici Hunchenu mums nav nekādu noteiktu biografisku datu, vienīgi tik, cik to minējis Jānis Jaunsudrabiņš un Artūrs Bērziņš. Tuvāk Hunchena biografiju mēģinājis skicēt Ņujorkas latviešu mācītājs Richards Zariņš savā pētījumā „Amerikas latviešu mācītāji" (Ceļa Biedrs 1959. g. 2. n-rs.).

Fricis Hunchens bija slepeni devies uz Ameriku, tur izstudējis teoloģiju un vēlāk kādā angļu draudzē bijis mācītājs. Dzimtenes mīlestības skubinātēs, viņš Latvijas patstāvības gados bija atgriezies Latvijā, velti izmeklējies kādu draudzi, un vēlāk ar visu ģimeni aizbraucis atpakaļ uz Ameriku. Tā lasām Artūra Bērziņa grāmatā par Jāni Jaunsudrabiņu (Ziemeļblāzmas izdevums 1952. g. Zviedrijā, 56. lpp.)

Šīs grāmatas iepriekšējās lapas pusēs pastāstīts, ka Hunchenam bijusi liela ietekme un ierosme Jaunsudrabiņa nākamā dzīvē Smuku muižā. Viņa iepazīšanās un sadraudzēšanās ar Frici Hunchenu, pirmo īsto dzejnieku, ko J. saticis savā dzīvē, notikusi ap 1905. gadu. Artūrs Bērziņš izsakās: Hunchens bija šmauga un plecīga auguma, spēcīgas miesas būves cilvēks ar melniem matiem, mazām ūsiņām un neliešu smailu ķīļbārdiņu. Viņā bija kaut kas suģestējošs, kas tādam individam piešķir varu pār citiem cilvēkiem. Jau no pirmās satikšanās Jaunsudrabiņš jutīes Hunchena ietekmē, viņš arī dzejā bija vingrāks, gados vecāks, dzīves pieredzē gudrāks.

Hunchenam bija sagatavots dzejoļu krājums Etides poēzijā, ar drauga atbalstu izmākušas J. Ozola spiestuvē Cēsīs, bet pirktas bezkaunīgi maz. Vēlāk Hunchens pārgājis uz Bikstiem par skolotāju, bijis veicīgs rakstītājs Evangeliuma Gaismā u. c. izdevumos, vēlāk ieņēmis Dūkstes skolā pārziņa vietu. Hunchens izauga par pazīstamu un lasītu dzejnieku, seviški labus panākumus gūdams garīgā dzejā, kā paidagoģisku rakstu autors un jaunatnes literātūras veicinātājs. Hunchens uz sevi bija vērsis jau plašāku uzmanību. Bet tad viņš pēkšņi pazuda no Latvijas. Par Hunchena darbību Amerikā nav izdevies iegūt ziņas. Domā, ka Hunchens savā laikā bijis Bēteles vai cita misijas semināra audzēknis.

Tagad, kad tik daudz gadu pagājuši, kad miris Hunchena laika biedrs Jaunsudrabiņš, varam droši pieņemt, ka miris būs arī Fricis Hunchens, un viņa kauli atdusas kādā mums nezināmā Amerikas kapsētā.

Dažos H. dzejoļos ir pesimisms, dažos nacionāli mudinājumi jaunatnei.

Paraugam dažas Hunchena vārsmas:

MŪSU JAUNIBAI

Jūs, jaunās māsas, jaunie brāļi!
Jūs — mūsu tautas lepnība!
Kā spoža rīta zvaigzne tāli
Pār jums mirdz mana cerība.

Jums jāaug lieliem, jātop krietniem,
Par dēliem, meitām dzimtenei,
Kas karstām sirdīm, čaklām rokām
Dar' godu visai cilvēcei.

(Nobeigums 8. lpp.)

Uz Braziliju

„Uz redzēšanos skaistajā Riodežaneirā!" ar šādiem vārdiem sirsnīgu rokas spiedienu un skūpstu uz vaiga no Miss USA", čikāgietes Mārītes Ozeres, Floridā atvadījās „Miss Universe" skaistuma konkursa uzvarētāja, 18 g. vecā braziliete Īda Marija Vargas.

Brazilija ielūgusi 19 g. veco latvieti viesoties šoruden dažas nedēļas miljonu pilsētās Riodežaneirā un Sao Paulā.

Vai Mārīte brauks? Atbilde: „Jā!"

Kā Īda, tā Mārīte ir topošas skolotājas.

Im. B.

TEĀTRA IZRĀDE DZIESMU SVĒTKOS

Teātra izrādes sarīkojums dzima ar lielām grūtībām. Pirms pāris gadiem, kad rīcības komitejas sēdē sāka organizēt Dziesmu svētku sarīkojumus, radās grūtības par lugas izvēli. Domas dalījās: vairums nosvērās pat kādu Blaumaņa klasisko lugu, bet citi aizstāvēja jaunāko autoru darbus, sevišķi Mārtiņa Zīverta lugas. Visai apstākļi tomēr runāja par labu Blaumanim, jo 1963. gads ir autora ievērojams atceres gads, un viņa darbi tirā latviskumā dēļ seviški piemēroti Dziesmu svētkiem. Bet Blaumaņa lugām nebija ne režisora ne spēlētāju, un kādu laiku teātra sarīkojums karājās gaisā. Kā dzimtenē, tā trimdā tomēr teātra izrādes ir bijušas Dziesmu svētku neatņemama daļa, kādēļ katrā ziņā bija jāatrod atrisinājums. Sakarā ar DV apvienības teātra kopas režisora Artura Rubeņa un dekorātora Bernharda Sniedzes aktīvitāti izšķirās par labu jau reizi Klīvlendā izrādītai Zīverta lugai Rūda.

Mēģinājumi sākās pagājušā gadā, un lugas sagatavošana turpinās ļoti intensīvi. Apmeklēju mēģinājumu DV mītnē. Man tur ienākot, mēģināja 2. skatu. Spēle rit raiti, tekstus pēc režisora aizrādījuma izrunā pārliecinoši, piemēroti un mēģinājums rāda, ka Dziesmu svētku laikā redzēsim labu izrādi. Starpbrīdī griezos pie režisora A. Rubeņa ar jautājumu: kā veicas ar izrādes sagatavošanu? —„Nu vairs tikai mēnesis līdz izrādei, kādēļ atliek tikai visus mēģinājumu galus savilkt kopā un visu kopspēli nogludināt. Mēģinājumi notiek 2 reizes nedēļā. Lai nebūtu no sākuma jāpagrūtina viss ansamblis, ņemu tikai pa skatam. Uz skatuves izkārtot visu ansambli ir diezgan grūts uzdevums, jo darbojas 12 aktieri, un nāk klāt vēl statisti. Seviški grūts ir septītais skats, kad uz skatuves parādās visi spēlētāji, jo katram taču jāatrod sava vieta un darbība."

Vai līdzspēlētāju personāls sakomplektēts no pirmās Rūdas izrādes, kad šo lugu uzvedāt DV dienās pirms trīs gadiem?"

„Jā, apmēram puse ir agrāko aktieru, bet pārējos nācās meklēt jaunus. Pats spēlēju Kristoferu. Ansamblis ir jau labi saspēlējies un mēģinājumi risinās apmierinoši. Saprotams, īsto novērtējumu par izrādi sniegs skatītāji," domīgi raudzīdamies vakara krēslā uz tukšo mītnes skatuvi runā režisors.

Kad ievaicājos par Zīverta dramātiskiem darbiem, seviški par Rūdas saturu, režisora Rubeņa acis iemirdzas, un pār lūpām nāk dzīva aizraujoša vārdu straume: „Mārtiņa Zīverta lugas ir ar augstu dramātisku techniku, seviški Rūda, kuŗa no režisora prasa nopietnu iedziļināšanos un satura izprašanu bez atlikuma. Zīverts Rūdu ir nosaucis par grotesku, cet tā ir moderna pasaka, kur raksturi un notikumi parādīti greizā spogulī. Lugā rādīta mūsdienu modernā pasaule ar savu steigu, nemieru, nenormālo dzīves veidu un cenšanos pēc materiālām, jutekliskām vērtībām. Kaimu gars lugā simbolizē Kristofera sirdsbalsi, un tā tiek atklātas citas vērtīgākas dzīves nekā rūdas kalnos. Cilvēka paša dvēsele ir tās raktuves, kuŗu bagātība nekad nav izsmeļama."

Režisors A. Rubenis studē skatuves mākslu Klīvlendas Western Reserve universitātē. Praktisko nodarbošanos atradis DV apvienības teātŗa trupā.

Mācītājs A. Ernstsons Sanfrancisko salaulājis civilinženieri Arti Salmiņu ar mūzikas skolotāju Rasmu Actiņu.

DZIESMU SVĒTKU SARĪKOJUMI

Piektdien, 30. augustā:

Pl. 19,00 — Tēlotājas mākslas un dailamatniecības izstādes atklāšana Public Auditorium A B C telpās, Lakeside Ave un E. 6. ielā. Ieeja brīva.

Sestdien, 31. augustā:

Pl. 11,00 — Sporta sacensības Estabrook Recreation Center, 4125 Fulton Road. Kanadas un ASV izlases vienības volejbolā un basketbolā.

Pl. 13,30 — Teātŗa izrāde Bohemian National Home lielajā zālē, — 4939 Broadway Ave. Uzvedīs M. Ziverta lugu „Rūda".

Pl. 17,00 — Jāzepa Vītola piemiņas koncerts Severance Hall, — 11001 Euclid Ave. Solisti, stīgu kvartets un jaukts koris „Dziesmu vairogs".

Pl. 20,00 — Tautas deju lieluzvedums Arenā, 3717 Euclid Ave. Programmā 12 tautas dejas. ASV un Kanadas latv. deju kopas.

Pl. 22,30 — „Atkalredzēšanās" balle Cleveland Sheraton viesnīcas zālē, Public Square.

Svētdien, 1. septembrī:

Pl. 10,00 — Rakstnieku cēliens Cleveland Sheraton viesnīcas zālē. Prozas darbi un dzejas darbi. Teātŗāla humoreska par dzejas problēmām.

Pl. 15,00 — SVĒTKU KONCERTS Public Auditorium lielajā zālē, Lakeside Ave. un E. 6. ielā.

Pl. 20,00 — Tautas svētki ar balli Cleveland Sheraton Hotel, Grand Ball Room, Public Square un Superior ielā.

Pirmdien, 2. septembrī:

Pl. 10,00 — Jaunatnes sanāksme Cleveland Sheraton viesnīcas zālē.

Pl. 14,00 — Latviešu senās kāzu paražas. Lilijas Gleškes mūzikāls uzvedums divās daļās, Cleveland Sheraton viesnīcas zālē, Public Square.

RĪCĪBAS KOMITEJA.

SAVIENOTĀS VALSTĪS

DETROITA

Sestdien, 4. augustā notika DV apvienības rīkotās internās šaušanas sacensības Sandy Ridge šautuvē. Ļoti nelabvēlīgos laika apstākļos šaušanā ar mazkalibra šauteni pirmo vietu ieguva šāvēju sekcijas vad. J. Kovaļenko, atstājot V. Lenšu otrā vietā. Māla baložu šaušanā uzvarēja Ed. Abermanis, jun. J. Kovaļenko ieguva otro vietu. Jauniešu klasē uzvarēja Māris Priedītis. Ārpus konkurences jauniešu klasē šāva Ivars Lenšs, kas saņēma J. Bērziņa dāvāto pārsteiguma balvu, bet tā paša dāvinātāja pārsteiguma balvu pagājušam gadam šoreiz saņēma Zaiga Kovaļenko.

Sacensības vadīja un balvas uzvarētājiem pasniedza Juris Skrīveris.

Apgabala (Kalamazoo, Grand Rapidu un Detroitas) šaušanas sacensības notiks svētdien, 11. aug. plkst. 10 no rīta Sandy Ridge šautuvē Detroitas DV izkārtojumā.

P. Z.

ROČESTRA

Daugavas Vanagu apvienība ziņo Ročestras tautiešiem, ka 14. jūnija ziedojumu vākšanas akcija devusi palīdzībai aiz dzelzs aizkara $175. Min. akcijā piedalījušās ar ziedojumiem 81 vienība.

Ievērojot Ročestras latviešu mazo saimi, ir prieks redzēt, ka devums ir apmierinošs.

Daugavas Vanagu apvienības valde izsaka sirsnīgu jo sirsnīgu pateicību ikkatram ziedotājam, kas atcerējies mūsu tautas grūtdieņus komūnisma bezdievīgās varas žņaugos.

14. septembrī Ročestrā viesosies Toronto Daugavas Vanagu apvienības teāŗa kopa ar viesizrādi Vīna raugs.

Tuvāka informācija sekos.

KALAMAZŪ

◐DV apvienība teātŗa kopas vajadzībām iegādājusies apgaismošanas ierīces apm. $300 vērtībā; tās pirmo reizi lietos 7. septembrī izrādot Blaumaņa lugu No saldenās pudeles.

◐ A. Tolis skaistumkopšanas salons Agita kopš pārvietošanās uz pilsētas centru 210 W. Michigan ielā ieguvis jo sevišķu atsnucību. Salonā bez īpašnieces nodarbinātas vēl 4 darbinieces.

◐Uz WKO televīzijas raidstacijas aicinājumu 29. jūlijā tika pārraidīta intervija ar kori Dziesmu Vairogs, kuŗu pārstāvēja kopa priekšnieces vietn. A. Ausekle un koristes Z. Pole, A. Ķenģe un A. Kaire krāšņos latviešu tautas tērpos. Stāstot par kopa darbību, A. Ausekle seviški uzsvēra Dziesmu svētkus Klīvlendā, pastāstot, ka tur pulcēsies apm. 25 koŗi no ASV un Kanadas ar vairāk kā 1000 dziedātājiem.

◐DV apvienības teātŗa kopa uzsākusi A. Māteres - Ozolas 3 cēlienu komēdijas Čiko sagatavošanu. Lugā piedalās 14 aktieŗi un tā risināsies ar mūziku un dziesmām. Dekorācijas gatavo H. Celms, pēc kuŗa zīmējumiem tiek darināti arī kostīmi. Lugu iestudē R. Rollis.

◐Latviešu skola organizē kopēju izbraukumu 10. augustā, pulkst. 4-os p.p. uz Grand Rapidu latviešu skolas bērnu svētkiem Grand Rapidu draudzes lauku īpašumā, apmēram pusceļā starp Kalamazū un Grand Rapidiem.

FILADELFIJA

◐Filadelfijas latviešu mākslinieku kopas dalībnieki, gleznotāji Laimons Egītis, Oskars Skuškis, Guna Šmitchene un Arnolds Treibergs, kā arī tēlnieks Voldemārs Jansons šais dienās nosūtījuši savus darbus Dziesmu svētku izstādei Klīvlendā.

◐Īpašā raidījumā Latviešu balss Filadelfijā sestdien, 3. augustā, pieminēja veļu valstī aizgājušo dzejnieku Linardu Tauņu, kuŗu šejienes trimdinieku saime daudzajos rakstnieku vakaros bija paspējusi iepazīt un iecienīt. Īsu atskatu sniedza Fr. Brunavs, bet ar pašā dzejnieka dzejoļiem — Meklējdt dziesmu, Smilšainos ceļos labos, Mēs divi mēneŗsērdzīgie un Upe pēdējās ardievas nesa Judīte Jauntirāne izjustā skandējumā. Sēru brīdi noslēdza ar A. Ābeles Meditāciju skaņu platē — Stokholmas simfoniskā orķestŗa izpildījumā. Raidījumu otro daļu aizpildīja mācītāja Augusta Šverna vēstījums un korāļi.

◐Latviešu balss Filadelfijā raida katru sestdienas rītu no plkst. 9.30 līdz 10. ar raidāmstaciju WTFL. Pieņem arī sludinājumus un paziņojumus. Pieteikt raidījumu vadītājam Fr. Brunavam, vai kasierim Jurim Teterim.

◐Rakstnieks Jonāss Miesnieks ar dzīvesbiedri Noru karsto vasaras vidu pavada viesodamies savās meitas Maijas Bērziņas ģimenē un pie citiem radiniekiem.

◐Filadelfijas latviešu jaunatnes pulciņa tautas deju ansamblis Maijas Mednēs vadībā arī pa karstās vasaras nedēļas nogalēm cītīgi vingrinās tautas deju priekšnesumiem Dziesmu svētkos Klīvlendā.

LINARDS TAUNS AIZSAULES CEĻĀ

1963. g. 30. jūlija vakarā ar sirdstrieku miruso dzejnieku Linardu Tauņu izvadīja 2. augustā Ņujorkā no Universal Chapel, Leksingtona avenijas un 52. ielas stūrī, bet pārpelnoja 3. augustā Fresh Pond krematorijā.

Lai gan ziņas par dzejnieka pēkšņo nāvi un izvadīšanas laiku nevarēja savlaicīgi parādīties laikrakstā un izplatījās tikai ar tālruņa palīdzību, izvadīšanā bija sapulcējušies ap 120 sēru viesu. To starpā J. Kadilis, sen., red. Fr. Igals ar kundzi un dzejniece Ieva Prīmane bija paspējuši atsteigties no Vašingtonas. Ņujorkas latviešu literātu un mākslinieku saime bija sapulcējusies visa, atskaitot tikai tālu izbraukušos un slimību kavētos.

Izvadīšanas runu teica mācītājs R. Zariņš, sēru mūziku atskaņoja B. Skulte, M. Millere-Grasmane un Dzidris Treimanis. Visa sēru draudze dziedāja T. Zeltiņa sacerēto izvadīšanas dziesmu Melni zirgi, melni rati. No aizgājušā dzejnieka ar runām atvadījās LPB priekšnieks E. Raisters, DV zemes un nodaļas valžu vārdā V. Neimanis, glezotājs A. Annus, izdevējs V. Štāls, rakstnieks N. Kalniņš, dzejnieks G. Saliņš, redaktors J. Kadilis, Ņujorkas latviešu palīdzības biedrības priekšnieks A. Homičs, rakstniece R. Liepa, dzejniece Kl. Zāle. Atvadīdamies sēru viesi apklāja aizgājušo dzejnieku ar ziedu kalnu.

Tā kā dzejniekam nav Amerikā piederīgo, nebija dzīvības apdrošinājuma un arī nekādu ietaupījumu, ne citu laicīgu mantu, izvadīšanas izdevumiem līdzekļus aizņēmās LPB valde. Dzejnieka pavadītāji visus pirmos izdevumus sedza ar ziedojumiem turpat izvadīšanas namā.

Dzejnieka tuvākie draugi, skaitā 39, pēc izvadīšanas pakavējās skopā bēru mielastā kādā restorānā, kas atrodas netālu no L. Tauna nāves vietas. Dzejnieku pieminot un daudzinot, tur nodziedāja sirmo dainu „Tumša nakte, zaļa zāle",

Linards Tauns bija slēpis pat tuvākajiem draugiem un ārstiem, ka slimo ar sirdi. Cik noskaidrots, viņš pirmo reizi par kādu sirds vājumu sūdzējies tikai vienu dienu pirms nāves, tālruņa sarunā ar savu draugu Dr. S., kas viņam arī ieteicis steidzīgi griezties pie kāda tuvākās apkārtnes ārsta.

Laktenīgajā dienā L. Tauns ieradies pie Dr. P. Riekstiņa parastajā pieņemšanas laikā. Plkst. 6.30 viņš saņēmis ārsta izrakstīto recepti nervu un sirds nomierināšanas zāļu iegūšanai un teicies tūlīt doties uz tuvāko aptieku. Nav zināms, kur viņš pavadījis nākošās divi ar pus stundas. Tikai deviņos un desmit minūtēs viņš iegriezies kādā aptiekā, kas atrodas 20 ielu attālumā no ārsta kabineta. Aptiekā viņš salīmis, iekāms varējis izteikt savu vajadzību.

Mirušajam nav bijuši klāt nekādi dokumenti, arī tikko izrakstītā recepte pārplēsta un saglabājusies tikai viena puse. Tā kā uz šīs receptes atliekas tomēr bijis salasāms ārsta paraksts, nākošās dienas priekspusdienā ziņa par Tauna nāvi sasniedza viņa draugus. Miruša identificēšana tomēr varēja notikt tikai ceturdien, un tikai pēc tam varēja galīgi noteikt izvadīšanas laiku. Sarežģīto formālitāšu kārtošana ieilga visu dienu, dzejniekiem G. Saliņam, E. Raisteram u. c. braukājot no vienas iestādes uz otru.

ASV BAZNĪCĀS

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St

Mūsu Pestītāja baznīcā, 42n Dawners Place.

11. augustā plkst. 10 dievkalpojums, māc. A. Rautenšilds.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Ķirsons, tel. FI 3-2420.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien... plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Līventāls.

Katra mēneša beidzamā svētdienā, plkst. 3 p. p. dievkalpojums Redeemer luterāņu baznīcā, 1360 Pauline Blvd., Ann Arborā.

SACRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. lut. baznīcā, 45 un H ielā

OKLANDE, KALIF.

Oklandē, Centrālā luteraņu baznīcā, 215 Ridgeway avenijā.

BURLINGAMĒ (Kal.)

Burlingamā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

LOSANDZELOSA, KAL.

Dienvidkalifornijas draudze 2450 Griffin Ave., L. A. 31.

Santa Rosā, Betlemes baznīcā Tupper ielā 733

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os Svētdienas skola un kopa ...ēģinājums plkst. 9.30 Visi laipni aicināti.

OJUMU KALENDĀRS

Newman
elā, prof.
„Vai zi-
ījai".
'.30 vak.,
T. Zelti
skā Onta-
rian baz-
Clair Ave.
s un Lat-
ešu strēl-
ru vakars
priekšlasī-
7.30 vak.
zeja zālē
ansamblis
„Ugunī".
Unitarian
na Vaivo-
Koncertap-
Bostonas
Eaton au-
Kaitas tre-
Andreja
u un tech-
za Hotelī,
u korporā-
ko slēgtu
Canadian

26. oktobrī — TLTA Sestdienas ģimnazijas 10 g. atceres vakars plkst. 7,30 vak. Sv. Andreja baznīcas telpās.

2. novembrī — Mārtiņu balle Kolumbus zālē. DVT nod. sarīkojums.

2. novembrī — Toronto Latviešu biedrības 15 g. pastāvēšanas

9. novembrī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.

14. novembrī — First Unitarian baznīcas zālē Ingrida un Karīna Gutbergs (divas klavieres) T. L. Koncertapvienības koncerts.

16. novembrī — plkst. 8 vakarā Massey Hall Latvijas valsts svētku atceres sarīkojums.

30. novembrī un 1. decembrī — DV Ziemsvētku tirdziņš.

30. novembrī — TLB Diždanča 15 gadu jubileja; plkst. 14 priekšnesumi un plkst. 19,30 balle Royal York zālē.

SV. KATARĪNES

14 septembrī — Sv. Katarines Mednieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.

HAMILTONA

28. septembrī — Miķeļa tirgus HLB namā.

5. oktobrī — Ham. latviešu jaunatnes pulciņa Rota rudens balle Rainbow zālē.

19. oktobrī — Hamiltonas DV gada svētki.

16. novembrī — Valsts svētku sarīkojums.

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI IRA. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPERCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

DANFORTH - BROADVIEW: Atsevišķa 2 stāvu 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, ūdens - ejlas apkure, garāža. Iemaksa — $ 4.000,-, atlikums uz jaunām izdevīgām obligācijām.

O'CONNOR DR. - DONLANDS: Atsevišķs 7 istabu dubultķieģeļu bungalovs, ūdens apkure, garāža un skaists dārzs. Kopīgā cena $ 14 500,-.

YONGE - LAWRENCE: Atsevišķa 6 istabu dubultķieģeļu māja, ūdens - ejlas apkure, garāža Kopīgā cena $ 14.900,-, iemaksa $ 2.000,-.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSETĀ.

PA SVEŠĀM TAKĀM

Sliktā zeme

Dakota ir prēriju zeme, kur austrumu daļā vēl redzami labības lauki, bet ziemeļos arī lini, kur viss lielais lauks klāts ziliem ziediem. Bet tālāk uz rietumiem ir tikai prērija, kur aug dzeltenīga zāle, kur ganās lopi. Cilvēku maz, apdzīvotu vietu vēl mazāk. Dažās vietās jānobrauc 50 jūdžu, lai atrastu nākamo, cilvēku apdzīvoto stūri. Protams, uz ceļa gandrīz vienmēr ir automašīnas, kuŗas var redzēt ar lielākām vai mazākām atstarpēm.

Daļa prērijas rezervēta Amerikas pirmajiem iedzīvotājiem — indiāņiem. Arī te tikai reti redz kādu mitni, kuŗai dažreiz nevar dot pat mājas nosaukumu, jo tā nav lielākai par mazu virtuvi, un, protams, tur nav arī vairāk par visnepieciešamākām lietām, šī vārda šaurākā nozīmē. Pie mītnes ganās indiāņa neiztrūkstošais draugs — zirgs.

Daļu prērijas aizņem rančas, kas ir liela apmēra lauksaimniecības. Pati ranča atrodas patālu no ceļa, lauka vidū, bet rančas īpašnieks savus laukus apskata, braucot automašīnā vai arī lidmašīnā.

Dienvidos no Filipa pilsētiņas atrodas Sliktās zemes (Badlands), kas izskatās pēc kalniem, bet istenībā ir ielejas, kur radīsies kalniem līdzīgi veidojumi. Tie sastāv no smilšu masas pelēkā, dzeltenā vai iesārtā krāsā. Pēc katras lietus gāzes „kalni" maina savu veidu, mitrums ātri pazūd, veidojot zemei cietu virskārtu, kas pasarga veidojumus no ātras iznīkšanas, bet arī nelauj veidoties nekādai augsnei. Dažā vietā šie veidojumi gandrīz iznīkuši, rodoties plaval ar nieciņu zāles kārtu, dažās vietās tie vēl ir lieli „kalni" ar dziļām ielejām. Smiltīs var atrast dažādu dzīvnieku un augu pārakmeņojumus vai kaulus, bet pa smiltīm rakņāties atļauts tikai zinātniekiem, jo jābaidās ka kāds zauru skriemelis vai rētu pazust.

Netālu no sliktās zemes ir miestiņš Vola (Wall), kas slavens ar to, ka šī miestiņa drogu veikala īpašnieks izgudrojis, ka ceļotājiem var bez maksas piedāvāt ledus ūdeni, cerot, ka, dzerot ūdeni, varētu rasties arī ēstgriba, tā panākot ienākumu palielināšanu. Un tiešām darījumi tā pieauguši, ka pēc sviestmaizēm jāstāv rindā vairāk kā pusstundu.

Apmēram 50 jūdžu tālāk ir Rapidsitijas, Melno kalnu (Blak Hills) centrs, ar dažādām atrakcijām tūristu pievilkšanai. Pats ievērojamākais ir Raŝmora kalns, ap 6000 pēdu augstumā, kur izveidots piemineklis četriem Amerikas prezidentiem. To veidojis tēlnieks Borglems strādājot 14 gadus. Izveidotas 4 prezidentu galvas, 60 pēdu lielas. Priekšpusē redzams Vašingtons, tālāk Džefersons, Neatkarības deklarācijas autors, tad Linkolns, vienotājs un vergu atbrīvotājs, bet beigās Teodors Ruzvelts, valsts varenības un Panamas kanāla veidotājs.

Piemineklja pakājē ir restorāns, kur par mērenu maksu var ēst bifeļa cepeti, kuŗa vienīgā atšķiŗība no vērša cepeša ir mazliet lielāka pretošanās spēja nazim un zobiem.

Kalnos izveidots Nacionālais parks, kas bagāts zvēriem. It sevišķi ēzeļi savairojušies lielā skaitā; tie kā diedelnieki klejo apkārt, ubagodami no tūristiem maizi un saldumus. Tie apmeklē ikvienu auto, kas pietur, mēģinot no katra loga dabūt kādu gardumu. Ja nekā nesaņem, tie dodas pie nākošā. Šos ēzeļus palaiduši zeltrači pēc tam, kad lielie zelta meklēšanas laiki beigušies. Tālumā ganījās bifeļu bars, ko reti kādam tuvumā izdevies redzēt. Divas stirnas un pāris kalnu kazu meklēja nogaršot tūristu gardumus.

Kalnos iet pagājušā gadsimteņa „mazais bānītis", ap 10 jūdžu braucienu veicot stundā un 15 minūtēs.

Cauri kalniem tūristiem izbūvēts spec. Adatu ceļš, kas šādu nosaukumu dabūjis tāpēc, ka tas kādā ceļa posmā lokās gar adatveidīgiem kalniem un akmeņiem, noslēdzoties ar pagaru tuneli, kas no tālienes izskatās pēc adatas ar lielu aci. Tā šī ceļa lietotājiem jāizlien caur adatas aci. Ceļš ir šaurs, līkumains, ar tuneļiem, ceļu cilpām, dažreiz virzoties gar stāvas kraujas malu, citreiz starp priedēm un bērziem, un dažreiz mašīna gandrīz skar klinšu bluķi. Tas veidots tā, lai braucējiem būtu grūta mašīnas vadīšana, bet lai pārējie redzētu skaistus ekrānus.

Kalnā uzcelts pieminekļis indiāņu virsaitim Trakajam Zirgam, kas cīnījies ar baltajiem, nolīgstot ar bālējmijiem līgumu, kas pēdējiem atļauj izmantot zeltu rūdu, bet aizliedz apmesties šinī rajonā. Tomēr līgumi palikuši tiekai līgumi...

Apkārtnē ierīkoti dažāda veida izpriecu sarīkojumi, it sevišķi bērniem. Ir rāpuļu dārzi, dresēti dzīvnieki, spoku mājas, pasaku pilsētas, poniju jāšana, alas un viss cits, kur uz tūristu rēķina varētu ko nopelnīt. Var uzjāt ar zirgiem vai ar džīpu uzbraukt kalnu galotnēs, ko citādi nevar aizsniegt, jo kājām iet ASV neviens nedomā. Šī ir vieta, kur daudz ko var redzēt, bet kur daudz vajag arī laika, lai viņu apskatītu.

V. Irbe

Vasaras jaukajās dienās J. Liģera uzņēmums

LATVIEŠU JAUNATNE MEKLĒ LATVIEŠU VIDI

Vērojumi Eiropas Latviešu Jaunatnes apvienības 10. kongresā.

Skeptiķiem tomēr nav taisnība. ELJAs pēdējie kongresi Eiropā pierādījuši, ka latviešu jaunatnes interese par latviešu tautas kopības lietām nevis sairst, bet nepārtraukti aug.

ELJAs līdzšinējais pr-ks Dr. Juris Reinfelds savā referātā uzsvēra, ka mūsu jaunatne jūt vairāk mīlestību nekā pienākuma sajūtu pret Latviju. Paneļa diskusijas, kuŗās piedalījās latviešu jaunieši no visām trimdas zemēm, pierādīja, ka mūsu jaunā paaudze intensīvi apsver domu, kā atgūt brīvo Latviju, tā izejot aktīvā cīņā pret komūnismu un padomju okupantiem.

Liela interese pievērsas latviešu nacionālajai kultūrai Un ar bieži diskutēto latviešu valodes saglabāšanu arī nav tik launi. Latviešu jauniešu vairākums vēl trimdas 19-jā gadā runā tīru latviešu valodu, turpina to izkopt un meklē latviešu grāmatas. Saceltā trauksme vērsās pret vienaldzīgajiem un ērtajiem, kas tomēr ir mazākumā.

Katras atsevišķas trimdas jauniešiem, kā rādīja ELJAs 10. kongress Vācijā, ir savi rakstura vaibsti. Tomēr tagad starp Vācijas, Zviedrijas un Anglijas jauniešiem, kas veido galveno ELJA's kontingentu, nav vairs tik lielas starpības kā pirms trim vai pieciem gadiem. Vācijā mūsu jaunieši centīgi mācās un lauž ceļu eksistences nodrošināšanai, kas to pacel pāri baraku jaužu mentalitātei un pagurumam. Mūsu jaunieši klūst par mūsu tautas galvenajiem reprezentantiem svešumā.

Kongresu noslēdzot, ELJAs 400 jauniešu, kas pulcējās Kēnigšteinā, cieņēma vienprātīgu atzinumu, ka latviešu jaunatnei ir nākotne, apliecinot ticību Latvijai, tās valsts neatkarībai un tautas brīvības gribai.

ELJA, kas apvieno visu brīvās Eiropas zemju jaunatni, pastiprinās atsevišķo trimdas zemju jauniešu aktivitāti, kādēļ Rietumvācijā nodibināja savu pārstāvību, līdzīgu Zviedrijas un Anglijas atzarojumiem. Visu zemju jaunieši aicināti piedalīties Hamburgas dziesmu svētkos 1964. g. vasarā.

Par ELJAs priekšsēdi ir stud. rer. pol. Ivars Vētra no Minsteres, ievēlēts ar 108 balsīm.

Valdē ievēlēti: Māris Krusts (Vācija—116), Maruta Grundule (Vācija — 113), Ivars Ūdris (Vāc. — 93), Ingrida Ozoliņa Zviedrija — 92), Aija Janelsiņa (Zviedrija — 88), Aleksandrs Tērmanis (Anglija — 80).

Revīzijas kom.: T Mednis, J. Kadilis un Jēk. Ķiploks.

ŠAUŠANA AR LOKU

Šis sporta veids ir latviešiem svešs. Savā laikā brīvajā Latvijā Latvijas Vanagi bija vienīgie, kas organizēja sacīkstes šaušanā ar loku. Sidrabenes nometnē bērni tiek iepazīstināti ar šo interesanto sporta veidu, bet piemērotu profesionālu loku, mērķu un cimdu trūkums nav ļāvis šim sportam atrast sekotājus latviešu jaunatnē. Pēdējā laikā šaušana ar loku kļūst ļoti populāra un tanī noteik arī valstu sacīkstes. Nupat Helsinkos bija pasaules meistarsacīkstes šaušanā ar loku. Uzvarēja ASV vīriešu un sieviešu sacensībās. Sacīkstes ilga 4 dienas. Sieviešu individuālās sacīkstēs pirmās 2 vietas ieguva amerikānietes Cook un Vonderheide. Sandlins uzvarēja vīriešu sacensībās. Vīriešu komandu sacensībās 2. vietā palika Francija, Zviedrija trešajā. Sieviešu vienību sacīkstēs Somija ierindojās otrā, bet Anglija trešajā vietā.

PASTMARKA KĀ IEMESLS KARAM

Dzīve bagāta daudziem un pat neticamiem notikumiem. Pie tādiem varētu pieskaitīt arī gadījumu, kad maza pastmarka kļūst par iemeslu karam. Nav nemaz tik sen, kad Centrālajā Amerikā izcēlās sadursmes divu valstu starpā, un to izraisīja pastmarka.

1937. gadā Nikaraguas pasta valde izdeva pastmarku, uz kuras bija attēlotas valsts robežas, pie tam lielākas, nekā tās īstenībā bija, tātad robežas iesniedzās kaimiņu valstī. Tas nu ļoti kērās pie sirds Honduras republikai, jo robežas bija zīmētas līdz Rio Patuca. Tas nozīmēja, ka Nikaraguas platība bija par 25.000 kvadrātjūdzēm palielināta. Kaut gan zeme tur ļoti slikta un neauglīga, un to sauc pat par Moskitu zemi, bet tomēr...

Honduras republika iesniedza kaimiņiem stingru protestu notu un pieprasīja pastmarkas izņemt no apgrozības. To neievēroja bargās vēstules saņēmēja un nosūtītja uz robežām pat savus—karavīrus. To darīja arī honduriešu, un starp kaimiņiem izcēlās karš. Reizēm atkāpās vieni, reizēm otri karotāji, un tā tas turpinājās līdz pat 1960. gadam, kad strīdīgo valstu robežas jautājumu izšķira starptautiskā šķīrēju komisija Hāgā, Holandē. Lēmumu paziņoja 1960. gada 18. novembrī abām valstīm: palikt savās agrākās robežās. Īstenībā nekas nav grozījies, un abu tautu starpā rīvēšanās turpinās. Pastmarkas gan izņemtas no apgrozības, un filatelisti par tām, kā par retumu, maksā ārkārtīgu cenu.

O. Lors

A. Siliņa - Belte, bij. Valsts vēsturiskā mūzeja darbiniece

Par tautas tērpu valkāšanu

Augot izkliedētiem svešā zemē, kur trūkst mūsu mūzeju ar senmantām, tāpat nav arī tuvumā zinīgu ļaužu un vajadzīgo grāmatu,—ir iegājušas dažas aplamības kā tērpu valkāšanā, tā darināšanā, kas gan būtu labojamas.

Visumā mūsu tērpu kā ikdienas un goda apģērbu nomaina pret sava laika modernām modēm 19. g. s. II pusē, kad arī apstājusies tā dabiskā tālākā veidošana. Tagad tad tos pašus negrozītus atdarinām un kā „uniformas" uzvelkam. Ja nu tas tā, tad tērpu valkājot, jāievēro arī laikmeta valkāšanas paražas un nav jāaizmirst, ka pie tērpa pieder arī kāju apaušana un matu sakārtojums. Labākai izpratnei, apskatīsim katru tērpa gabalu atsevišķi.

Senāk, kad sievietēm šaubām bija dzijas jāsavērpj, audekls jānoauž un krekli rokām jāšuj, vajadzīgos audumus tūliņ jau auda paredzētajos izmēros, lai graizot novērstu zudumus un sašujot vīlēs nāktu kopā dabiskās audekla malas.

Senajiem sieviešu krekliem austi trīs atsevišķi audekli:

1. Krekla augšai — no smalkām linu dzijām goda krekliem, no rupjākām — ikdienai, no 27 līdz 32 collas platumā. No tā paša rituļa šuva krekļus visai ģimenei, to nekad neapgriežot šaurāku. Plecīgajiem vīriešiem šāds platums bija taisni laikā, kamēr tievākiem valkātājiem ap kaklu iznāca savilkt krociņu.

Sieviešu krekli sniedzās līdz puslieliem (savas 5 collas lejpus pacelēm). Goda krekļus, tāpat meitenēm un vecāmiņām, grieza vajadzīgā gaŗumā no tā paša audekla, bet mūža vidum krekla apakšai auda īpašu audeklu—

2. piešuvei", „pierietnim". To auda 25 līdz 28 collas platumā, no rupjām pakula dzijām, dažkārt pat rakstainu, un krekla augšai piešuva, liekot malu klāt. Šāna vīli lejas malā, 5 līdz 6 collas gaŗumā, atstāja neaizšūtu, lai kādreiz pasperot lielāku soli, tas neieplīstu. Lejas malā paliek dabiskā audekla mala, bez kādām „špicēm" klāt. (Apakšbikses sievietes sāka šūdināt tikai ap 1880. gadu, un krekla leja bija vienīgā apakšveļa).

Tā kā dejojot straujākos pagriezienos brunči pasitas gaisā, tad arī tagad visām dejotājām nepieciešami piešūt krekliem piešuves — tērpa pareizības dēļ. Nekā tērpam nepiederas tagadējās krāsainās biksītes un zeķturu kāši! Tagad visumā kreklu augšas būs piegrieztas šaurākas nekā senajiem krekliem, taču piešuves nemamas pilnajā platumā, ap 60 collu, un augšmalā pēc vajadzības iekrokot. Piešuves smagums daļēji novērsīs arī kreklu izvilkšanos no brunčiem.

3. Piedurknām senāk austi īpaši audekli, no 16 līdz 19 collu platumā, no vissmalkākām linu dzijām.

Krūšu iešķēlumi senajiem krekliem ir dziļi un tos aizsprauda vienu vai vairākām saktiņām, pēc novada paražām. Tagad tos šujot, jāpatur prātā, cik saktu tu nāksies spraust un tik dziļš tas arī šujams.

Kursas lielo saktu „čupas" sedz (sprauž) tikai sagšas uz pleca un kreklos virs krūtīm, nekad nevienā novadā ņieburos! To izdara šādi: Katrā pusē šķēluma malās vajadzīgā augstumā iešuj baltu diegu cilpiņas, caur kuŗām izbāž tikai apakšējās, vislielākās sakts zoslīņu (kājiņu). Visas virsējās saktas cieši piesien pie apakšējās, apņemot ap zosliņām priekšiti, košu pirktu bantīti vai sadrieztu krāsainu dzīparu auklīņu. Saites galus čupas virspusē sasien puškītī.

Pēc mazgāšanas kreklus kūla vai rullēja. Tos pārlocīja garenīski uz pusēm, tad, visā gaŗumā pielieca klāt arī piedurknes. Kulot šā salocītu kreklu satina ciešā rituli, uzlika uz prāva koka bluķa un ar apaļu koka vāli tikmēr kūla, kamēr audekls kļuva miksts. Rullējot to aptina ap apaļa koka sprunguli un brauca pāri ar attiecīgu plakanu vāli. Abos gadījumos piedurkņu virsējās malās palika asi ielocīta šķautne (kā vīriešu biksēm tagad gludinot), ko tīram mazgātam kreklam atzina par īpašu skaistumu. Stila labad šīs šķautnes piedurkņu virspusēs tagad varētu iegludināt tīšām.

BRUNČI—JOSTA

Vissenāk bručiem lietoja garenisku auduma gabalu: to apņēma ap gurniem, saliekot kreisajos sānos pamīšus un vidu cieši sajoza ar jostu. Šeit josta nepieciešama.

Vēlāk jau šo audumu sāna aizšuj ciet un augšmalā sakrokotu piešuj jostai klāt. Ar brīvajiem jostas galiem, kreisajos sānos, tad brunčus arī aizsien, Arī šeit josta nepieciešama. Šāds veids uzglabājies vēl Abrenē.

Visumā 19. g. s. brunčiem sāk piešūt klāt tā paša brunču auduma jostiņu un aiztaisa ar kāšiem vai pogu. Nu austas jostas kļūst nevajadzīgas un daudzas novados tās arī pilnīgi atmestas. Tak paražas dažkārt pieturas ilgāk, nekā to tiešā vajadzība prasītu, un tā tagad jostas jož vairs tikai pierastam greznumam šai vietā. Ilgi vēl pastāv paņēmiens, tās sasiet cilpā kreisajos sānos, bet visumā, kā jau vairs tikai greznības gabalu, to apjož divi reizes ap vidu un sasien ciešā mezgla pašā priekšā: lietojot jostas vēl vajadzībai, ērtākas sasiešanas dēļ, brīvie gali nekad nav gari, bet aužot tikai greznībai, gali dažkārt sniedzas līdz pat brunču malai. Tā „pareizi" būtu abējādi siet vai nu cilpā kreisajos sānos, vai tikai mezgla pašā priekšā, nekādā gadījumā to nedrīkst atstāt slābeni apmestu nokarājameis.

Pret drēbes nodilšanu, brunču lejas malai vienmēr piešūts kāds aizsargs — senāk celos austs apauds, vēlāk sagrieza pītu, adītu vai īpaši mestu auklīņu vai apmalota ar lieku drēbes strēmeli, kā Nīcā, Bārtā, Rucavā u. c. Tāpat vienmēr iekšpusē iešuva nātna audekla strēmeli, ap 2 collu platumā. Brunčus valkājot, kamēr tie neplīsa, šos apmalojumus nācās atjaunot vairākas reizes.

Tagad nu tērpus uzvelkam tik reti, ka īpašas nodilšanas nebūtu jābaidās, taču tās šas pareizības dēļ būtu gan jāapkopj attiecīgi arī brunču malas dejotājām, kur griežoties redzamas arī apakšas no iekšpuses, tas būtu jādara obligāti. Balto „pastošu" nozibēšana un piešuvju baltošana māmiņu stāstos tiek atzīmētas kā īpašs skaistums.

Goda reizēs vēlama kupluma dēļ vilkti vairāki brunči muguŗā, pat 3, un vairāki. Saprotams, pašā virsū tie košākie. Īpašus apakšbrunčus ar „falberiem" un tamborētām „špicēm" gar lejas malu sāk šūdināt tikai 19. g. s. beigās, kad pāriet uz modernajām modēm. Pie mūsu pašu tautas tērpiem nekādi „špicaini" apakšbrunči nav vilkti un tādi nav velkami arī tagad.

(Nobeigums 8. lpp.)

Nozīmīga loma latvisko tradiciju kopšanā piekrīt mūsu jaunatnei.

Kur pēkšņi izgaisa tavas sku
Kas tevi iepriecināja?
Es ziedu uzlūkoju . . .
LOTUS PUĶU V
802 Bathurst ielā, pi
tel.: LE 3-3884,
KANADAS DAILAMATNIE
SALONS.
Sveiciet AR Z
LOTUS

Zeltkalis A. ĶIV
VALUDE
Gatavo un labo visu, kan
19 Pretoria Ave., T
HO 3-10
PIEPRASIET KA

VENUS
PUĶU
Ziec
sakār
vajad
Latviešu ke
Ādas izstrā
231 Roncesvalle
LE 4-4645; LE

PALETINĀJUMS PAGARINĀ
30. AUGUSTAM
SMITH - CORONA, Inc. iz ludina rudens
Amer.kas labāko un visizplatītāko rakstāmm
portable, Latvian ar vienreizēju cenas pazem
paraštā cena .....
pasūtinot lidz 28. augustam reizē ar samak
plus tax
Galaxie ir vienīgā mašina Amerikā apbalvo
for good housekeeping", tai ir pilna 5 gadu
šāds palētinājums agrāk nekad nav bijis,
vel kādreiz būs. Pēd. gados mašīnu cenas
tās noteikti turpinās celties. Ar Galaxie
traucēti rakstit angļu, vācu un citās valo
uz Kanadu.
LATVJU GRĀMATA, P. O.
Waverly, Iowa.

Vēl dabūjamas sekojošas Melvato
SKAŅU PLATE
$ 2.80 gabalā —
2501 — Mazā vēstulite. Draugs, Nejaut
Vēl reiz to dzirdēt. Gājputni.
2502 — Karaviru atmiņas. Meitu mīte
Es vēlos mājās pārnākt. Nejaus
2503 — Latvju meitene. Par velti gaidi
Vēlreiz, draugs, nāksi tu. Nesk
2505 — Kad vēl puika biju es. Lai tā
Sirmgalvja stāsts. Olgas polka.
EP — 401 — Baltā roze. Tautiets mani pa
Viltīgās acis. Dzīves ratiņš grie
EP — 402 — Tris vitušas rozes. Rudzpuķu z
Viens balts — otrs sārts. Gau
EP — 403 — Vecā kokle. Gaujas laivinieks.
Tavas maigās rokas. Havajas
EP — 417 — Dzintra. Zilais lakatiņš.
Vienreiz laimējas — otrreiz n
ja man jauts.
305 — 306 — Cauri pilsētai. Puķu pārdevēj
Labvakar. Cik dzīve skaista.
313 — 314 — Sniega pārslas. Dziesma tevi
Tu saules stars. Jaunības
6201 — Smolandes meitenes. Rudzpuk
Dziesmotā Rīga. Par vēlu, d
311 — 312 — Donna Klara. Jaunā Bābele.
Lauku romantika.
2504 — Zuzi - Zuzanna. Zem Rīgas
Lai meiča atsaucas. Štedi - R
Katra plate maksā $ 2.80 + 3% tirdzn
Ontario dzīvojošiem.
Pasūtinot pa pastu, jāpieskaita 20 ¢ pārsū
DV grāmatnīca, 123 Huron St.
Ont,. Canada.

LATVIJAS
AMERIKĀ
SP
TO
PIENEM VISADA VEIDA
IESPIEDUMDARBU PAS
LAULIBU un IESVETIBU IELOGU
VIZITKARTES,
DOKUMENTUS BIEDRIBU
KONCERTU PROGRAMMAS
SARIKOJUMU BILETES,
PLAKATUS, DZIESMU L
GRAMATAS un ŽURN
VESTULU VEIDLAP
u. c.
PASŪTINĀJUMUS PIENEM
LA BIROJĀ. 123 HURON IELĀ, T
ONT., CANADA. T
Pasūtinājumus lūdzam nodot l

ĒRCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

LAWRENCE: Atsevišķa 6 istabu māja, ūdens - ellas apkure, garāža 14.900,-, iemaksa $ 2.000,-.

VINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ ELĀ IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ.

LĒ LATVIEŠU VIDI

apvienības 10. kongresā.

izkopt tas. Saet vienkas tolas jauJAs 10. rakstustarp Anglijas galveno v valrs pirms n. Vācimācās nodroāri baun paī kļūst iem re-

ELJAs Kēnigūgu atatnei ir

LA KĀ IEMESLS KARAM

iem. un iem. Pie arī gastmārka m. Nav entrālajā smes dito izrais-

as pasta , uz kusts robenekā tās bežas ie. Tas nu Honduras lija zīmētas nozīplatība etjūdzēm eme tur , un to zemi, bet

Honduras republika iesniedza kaimiņiem stingru protesta notu un pieprasīja pastmarkas izņemt no apgrozības. To neievēroja bargās vēstules saņēmēja un nosūtīja uz robežām pat savus karavīrus. To darīja arī honduriešī, un starp kaimiņiem izcēlās karš. Reizēm atkāpās vieni, reizēm otri karotāji, un tā tas turpinājās līdz pat 1960. gadam, kad strīdīgo valstu robežas jautājumu izšķīra starptautiskā šķīrēju komisija Hāgā, Holandē. Lēmumu paziņoja 1960. gada 18. novembrī abām valstīm: palikt savās agrākās robežās. Īstenībā nekas nav grozījies, un abu tautu starpā rīvēšanās turpinās. Pastmarkas gan izņemtas no apgrozības, un filatelisti par tām, kā par retumu, maksā ārkārtīgu cenu.

O. Lors

unču matžoties reiekšpuses, ti. Balto un pauļu stāskā īpašs kupluma ši mugu-

tams, pašā virsū tie košākie. Īpašus apakšbrunčus ar „falberiem" un tamborētām „špicēm" gar lejas malu sāk šūdināt tikai 19. g. s. beigās, kad pārietuz modernajām modēm. Pie mūsu pašu tautas tērpiem nekādi „špicaini" apakšbrunči nav vilkti un tādi nav velkami arī tagad.

l. Sapro (Nobeigums 8. lpp.)

ana piekrīt mūsu jaunatnei.

Kur pēkšņi izgaisa tavas skumjas?
Kas tevi iepriecināja? -
Es ziedu uzlūkoju . . .

LOTUS PUĶU VEIKALĀ
802 Bathurst ielā, pie Bloor ielas,
tel.: LE 3-3884, Toronto.
KANADAS DAIĻAMATNIEKU SAVIENĪBAS SALONS.
Sveiciet AR ZIEDIEM!

Zeltkalis A. ĶIVLENIEKS
VALUDE
Gatavo un labo visu, kam sakars ar rotām
19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont.
HO 3-1008.
PIEPRASIET KATALOGU.

VENUS PUĶU VEIKALS
Ziedi un ziedu sakārtojumi visādām vajadzībām.
Latviešu keramika.
Ādas izstrādājumi.
231 Roncesvalles Ave., Toronto.
Tel. 4-4645; LE 3-4037 pēc darba.
A. PUTNIŅŠ

PALETINĀJUMS PAGARINĀTS LĪDZ 30. AUGUSTAM

SMITH - CORONA, Inc. izlaidina rudens skolas sezonai Amerikas labāko un visizplatītāko rakstāmmašīnu GALAXIE, portable, Latvian ar vienreizēju cenas pazeminājumu:

parastā cena ..... $ 157.78
pasūtinot līdz 28. augustam reizē ar samaksu net. .... $ 99.50
plus tax ..... $ 3.00

Galaxie ir vienīgā mašīna Amerikā apbalvota ar „guaranteed for good housekeeping", tai ir pilna 5 gadu garantija.

Šāds palētinājums agrāk nekad nav bijis, nezinām arī, vai vēl kādreiz būs. Pēd. gados mašīnu cenas cēlušās par 30%, tās noteikti turpinās celties. Ar Galaxie - Latvian var nebaidīties rakstīt angļu, vācu un citās valodās. Piegādājam arī uz Kanadu.

LATVJU GRĀMATA, P. O. Box 332, Waverly, Iowa.

Vēl dabūjamas sekojošas Melvaton izd. 45 RPM
SKAŅU PLATES
$ 2.80 gabalā —

2501 — Mazā vēstulīte. Draugs, nejautā. Vēl reiz to dzirdēt. Gājputni.
2502 — Karavīru atmiņas. Meitu māte bēdājās. Es vēlos mājās pārnākt. Nejausim ieročiem rūsēt.
2503 — Latvju meitene. Par velti gaidīts. Vēlreiz, draugs, nāksi tu. Neskumsti meitenīt.
2505 — Kad vēl puika biju es. Lai tā būda rūc. Sirmgalvja stāsts. Olgas polka.
EP — 401 — Baltā roze. Tautiets mani pavadīja Viltīgās acis. Dzīves ratiņš griežas.
EP — 402 — Trīs vītušas rozes. Rudzupuķu zieds. Viens balts — otrs sārts. Gaujmalas lakstigala.
EP — 403 — Vecā kokle. Gaujas laivinieks. Tavas maigās rokas. Havajas melodija.
EP — 417 — Dzintra. Zilais lakatiņš. Vienreiz laimējas — otrreiz ne. Vai būtu daudz, ja man jautu.
305 — 306 — Cauri pilsētai. Puķu pārdevēja. Labvakar. Cik dzīve skaista.
313 — 314 — Sniega pārslas. Dziesma tevi sauc. Tu saules stars. Jaunības ugunskurs.
6201 — Smolandes meitenes. Rudzupuķu zieds. Dziesmotā Rīga. Par vēlu, draugs.
311 — 312 — Donna Klara. Jaunā Bābele. Lauku romantika.
2504 — Zuzi - Zuzanna. Zem Rīgas liepām. Lai meiča atsaucas. Stedi - Redi.

Katra plate maksā $ 2.80 + 3% tirdzniecības nodoklis Ontario dzīvojošiem.

Pasūtinot pa pastu, jāpieskaita 20 ¢ pārsūtīšanas izdevumiem.

DV grāmatnīca, 123 Huron St., Toronto 2-B Ont., Canada.

LATVIJAS AMERIKĀ
SPIESTUVE
TORONTO

PIENEM VISADA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINAJUMUS
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
VIZĪTKARTES,
DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM
KONCERTU PROGRAMMAS,
SARIKOJUMU BIĻETES,
PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
VĒSTULU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINAJUMUS PIENEM
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, 2-B ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

JAUNĀKĀS LATVIEŠU SKAŅU PLATES

LP 9 $ 6.00
Paula Brīvkalne, soprāns Gerhard Huber, klavieres
Bruno Skulte 11 BĒRNU DZIESMAS J. Raiņa teksts.
1. Lielais slinkums, 2. Kārlītis, 3. Jaunais bērziņš, 4. Visi desmit, 5. Zivtiņa un meitiņa, 6. Kara kungs, 7. Rudens — rūķis, 8. Kaķenīte, 9. Cakstītes dziesma, 10. Pavasara ganības, 11. Glomeņa precības.

6 TAUTAS DZIESMAS:
Jāzeps Vītols NO KURZEMES BĒRNIŅŠ BIJU,
Pāvuls Jurjāns AIZ UPĪTES ES UZAUGU,
Jāzeps Vītols DZIEDĀJ' TAUTU TIRUMĀ,
ES NEIETU TO CELIŅU,
SKAISTI DZIEDI, LAKSTĪGALA,
AI CIEMIŅ, AI KAIMIŅI.

LP 10 $ 6.00
Ernests Maršaus, tenors; Vallija Reizniece - Baranovica, klav.
P. Šuberts SAPES UN CERIBAS
J. Ivanovs MĀRAS ZEME
ARĀJA TICĪBA
J. Kalniņš MOCEKĻI
J. Norvilis AGLONA
J. Ķepītis AGRĀ PAVASARĪ
Jānis Mediņš TEV MŪŽAM DZĪVOT, LATVIJA
Latviešu karavīrs tautas dziesmās:
J. Vītols STRAUJA, STRAUJA UPE TECEJ'
KARAVĪRI BEDĀJĀS
NU AR DIEVU, VIDZEMĪTE
DIV' DŪJIŅAS GAISĀ SKREJA
PADZIEDĀSIM NU, BĀLIŅI

P. Jurjāns ES KARĀ AIZIEDAMS
J. Vītols APKĀRT KALNU GĀJU
CUĶI, MANA LĪGAVIŅA

LP 0 22 $ 6.00
Jāzeps Vītols ZIEMEĻBLĀZMA, kantāte
L. Vigners koris ar simf. orķestri, solo H. Ozolītis, diriģents L. Vigners
Jēkabs Graubiņš TEK SAULĪTE TECĒDAMA, tautas dziesma
Jaukts koris, diriģents J. Dūmiņš
Alfrēds Kalniņš PURI, PURI, MEŽI, MEŽI, tautas dziesma
Jaukts koris. diriģents T. Kalniņš
A. Kalniņš JŪRAS VAIDI —
J. Vītols KLAŪSIES, SPULGĀCIT'
Anna Ludiņa, soprāns
A. Žilinskis AUDĒJAS DZIESMA —
E. Dārziņš AIZVER ACTIŅAS
Elfrīda Pakule, soprāns
E. Dārziņš MANA LAIME — Arturs Vanags, tenors
A. Jurjāns KĀ ZAGŠUS — Žermēna Heine-Vāgnere, soprāns
M. Zariņš KĀ GULBJI BALTI PADEBEŠI IET —
J. Vītols LĪGODAMA UPE NESA, t. dz.
Ērika Tipaine, soprāns

LP 0 23 $ 6.00
Alfreds Kalniņš DEJAS NO BALETA STABURAGS
1. Valsis, 2. Andante amoroso, 3. Skaidrītes deja, 4. Jandāls, 5. Valsis, 6. Maršs.
10 TAUTASDZIESMAS
Latviešu simfoniskais orķestris diriģents L. Vigners

LP 0 24 $ 6.00
Ernests Vigners KĀ DAUGAVA VAIDA
Viru koris Tēvzeme ar ērģelēm, diriģents H. Mednis
Andrejs Jurjāns LĪGOJIET, LĪKSMOJIET, kantāte
L. Vignera koris ar simf. orķestri.
diriģents L. Vigners
A. Žilinskis 14 DZIESMAS BĒRNIEM
Pie klavierēm autors
Pelītes (klavieres), Rīta dziesmiņa, Cepurīte, Pavasara un dzenis, Sēnotāji, Pēteritis ar Miķeliti, Skaišas zaķēns.
V. Singajevska (bērna balss)
Jautrie zēni (klavieres), Ziemas miegs, Svētki ledus pilī, Laba slava sniedziņam, Krusa un saule, Taurenītis, Negaisā.
J. Zābers, tenors

Pieprasiet LATVIAN MUSIC bezmaksas skaņu plašu katalogu. Pasūtinot pa pastu, Ontario provincē dzīvojošiem pie šīs plates vērtības jāpiemaksā 18 ¢ tirdzniecības nodoklis.

Pasūtinājumus adresējiet:
DV GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.
TĀLR. EM 8-0792.

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

Angelika Gailīte — CEĻINIECE, pieredze un vērojumi 4.20
P. Aigars — GĀJIENS UZ TAUTIEŠA NAMU, dzejas ..... $ 3.20
A. Niedra — LĪGAVA UN SIEVA, romāns 3.80
I. Grebzde — IEKŠĒJĀ SAGRIEZAS PUTENIS, romāns 3.80
G. Janovskis — SŌLA, romāns 3.60
M. Kovaļevska — GAURU GAIĻI, romāns ..... $ 4.50
D. Di Morjē — JAMAIKAS KROGUS, romāns 3.60
S. Lazdiņa — CEĻA GALĀ, romāns 3.80
L. Pērļupe — PUTNS ČAULĀ, stāsti 3.50
Dr. T. Dūlijs — DEGOŠAIS KALNS 4.50
T. Zeltiņš — TILTU ATJAUNOTĀJI, romāns 4.50
E. Kore — JĀŅU VAINAGS, stāsti un noveles 3.80
A. Vilnis — RĀJIENS SIRDĪ, dzejas 3.20
E. Mednis — ZVAIGZNES STIGO, romāns 4.50
Z. Lazda — STARU VIESULIS, dzejoļi 4.00
A. P. Mierkalns — JAUNATDZIMŠANA, dzejoļi 3.50
Z. Avotiņa — MADARAS, dzejoļi 2.75
H. Elgasts — ZVAIGŽŅOTĀS NAKTIS, romāns 5.00
Prof. P. Dāle — GARA PROBLĒMAS 3.60
Velta Toma — MŪŽĪGĀ SPĒLE, dz. izlase 2.95
Zeiboltu Jēkabs — LIKTENIS, romāns 3.90
Zeiboltu Jēkabs — BARONS BUNDULS, romāns 3.90
Alfrēds Bērziņš — LABIE GADI 5.00
Hilda Vika — LIELĀ SLĀPE, stāsti 3.00
Felikss Cielēns — LAIKMETU MAIŅA, II daļa 7.00
Valentīns Pelēcis — RIETĀ, dzejoļi 3.80
Ivanda Kaija — DZINTARZEME, romāns 4.00
Vilis Veldre — DZĪVE PIE JŪRAS, vērojumi 3.80
Aina Kraujiete — ES ESMU VASARA, dzejoļi 3.60
A. H. Tamsāre — VIENA LAULĪBA, romāns 4.00
Guntis Zariņš — DVĒSEĻU BOJĀ EJA, romāns 3.20
Upsalas skol. un Gēteborgas skautu izd. — BĒRNI, SPĒLĒSIM TEATRI 1.50
Verners Tepfers — SENATNEI UN MĀKSLAI, apceres 4.20
Ernests Aistars — AIZĀ, romāns 3.80
V. Cika un A. Šmits — SPORTA SMAIDS, fragmenti 3.00
Jānis Sarma — TĀDA IR DZĪVE 2.50
Vilhelmine Balodis — DZEJU IZLASE 3.50
Alfreds Dziļums — ZEME DZĪVO, romāns 4.50
— SVEŠVĀRDU VĀRDNĪCA 5.00

DV GRĀMATNĪCA,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, Ont., Canada.

PĀRSŪTĀM NAUDU uz LATVIJU
US $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.
Pārējām summām 10 %.
Sūtījumi apdrošināti.
Saņemšana 14—21 dienu laikā.
DV SAINĪŠU NODAĻA,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT. CANADA.

IZDARA APMETUMA DARBUS
par ziemas cenām.
Liek arī grīdas plates
Zvanīt 769-8280, Toronto.

NO ĪSARS
OSKARS PERRO
pieņem klientus katrā laikā, iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555. Toronto.

NEDĒĻAS NOGALES PAVADIET
„Happy Hills" parkā
Informācijai zvaniet LE 4-0563, Toronto.

J. KREIĻA FOTO STUDIJA
izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieru filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800.
445 Pape Ave., Toronto.

Vajadzīga SIEVIETE
pie 5 gadu veca bērna un viegliem mājas darbiem.
$ 150 mēnesī un var dzīvot ārpusē. Zvanīt 531-3880 svētdienās visu dienu un darbdienās pēc plkst. 10 vakarā.

ALFRED STIKUTS REALTOR 481-0431
92 Mt. Pleasant Rd. Toronto 7.

IZĪRĒJAMA nemēbelēta istaba ar virtuvi.
Zvanīt LE 3-6047, Toronto.

VECĀKA SIEVIETE vēlas uzraudzīt vienu bērnu
Zvanīt OX 9-7074, Toronto.

F. Rosay
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANES BIROJS
467 Sherbourne St., Toronto.
Tel. WA 4-1408.
☆
Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
CALLA
727 Danforth Ave., Toronto.
HO 6-9911.
BAGĀTĪGAS ZIEDU VELTES UN ZIEDU SAKĀRTOJUMI KATRAM GADĪJUMAM ZAĻUMU UN TROPISKIE STĀDI.
TAUTISKIE IZSTRĀDĀJUMI.
PIEGĀDE MĀJAS.

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

A. EGLĪTIS—
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca
Ieriko TV antenas. Atvērts no pl. 1 līdz 9 vak., sestdienās no pl. 1 līdz 6 vakarā.
IZIRĒ TV par $ 8,- MĒNESĪ.
161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401

KAS? KUR? KO? TORONTO

PĀRTIKA - DELIKATESES

LITTLE RĪGA — delikatešu veikals LE 4-8974
343 RONCESVALLES AVE.
Viesību galdi, aukstās bufetes.

BROADVIEW DELIKATEŠU VEIKALS
105 DANFORTH AVE. (pie Broadview).
Tel.: HO 5-9905. J. un A. MIĶELSONI.

Adolfa Kristapsona ģaļas un desu veikals - darbnīca HO 6-5152
1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja LE 1-7353
361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. CUKULS

VIKING DELICATESSEN
1077 Bathurst St. (pie Dupont). Tālr. LE 2-9068.
DELIKATESES, KŪKAS, TORTES, IMPORTETAS ŠOKOLĀDES UN KONSERVI.
EMILIJA un GEORGS DUMPES.

ERIC'S DELICATESSEN
375 BROADVIEW AVE (PIE GERRARD) HO 1-4473
atvērts līdz pl. 9 vak.
ERIKS OZOLIŅŠ

NEKUSTAMI ĪPAŠUMI

BĒRZIŅŠ Realty Limited
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — OBLIGĀCIJAS
APDROŠINĀŠANA — NOTĀRS
LE 4-8447, TORONTO. 316 Harbord St.

DAŽĀDI

RPM ELECTRIC
ELEKTRĪBAS UZŅĒMUMS
160 Woburn Ave., Toronto 12.
Labo un atjauno elektrisko installāciju. Ierīko jaunus degpunktus, slēdžus, skaitītājus u. c.
Garantēts darbs. Rūdolfs Purvs HU 3-1640.

Alder's Esso Service HO 6-0496
1151 QUEEN ST. E.
Atlas riepas un baterijas. Lubrikācija, „Undercoatings" un remonti. Atvērts 24 st. katru trešo nedēļu.
LAIMONIS ALDERS.

Benjamin Film Laboratories Ltd. EM 3-6496
51 DUCHESS ST., TORONTO 2, ONT.
Krāsu un balti - melno filmu attīstīšana, bildes, palielinājumi un citi foto darbi ar izcilu kvalitāti. Tautiešiem atlaide.

Everlast Heating Co. LE 1-1101
62 GEAREY AVE. Gāzes un ellas apkures ierīces.
Īpašn. A. RASA. Tālr. mājās HO 5-5317

New Era Home Appliances Ltd. OX 9-7143
2902 DANFORTH AVE. Televizijas aparāti. Stereo
Ledusskapji, veļas mašīnas, veļasžāvētāji. Elektriskās plītis.
Lielākā mēbeļu izvēle Toronto. AUSEKLIS JANSONS

Laimon's Auto Service TEL. 466-0540
603 GERRARD ST E. (pie Broadview Ave.)
DAŽĀDU VEIDU AUTO REMONTI, SMĒREŠANA un ELLAS MAINĪŠANAS. DARBS GARANTĒTS.
LAIMONS MAROVSKIS

SPORTS

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. Z. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470.

INDIANAPOLES LATVIEŠU VIEGLATLĒTU PANĀKUMI

Slavējamu rosību un vietējiem apstākļiem jau itin teicamus sasniegumus šī gada sezonā uzrāda Daugavas Vanagu apvienības Indianapolē sporta kopas vieglatlēti, kas sekcijas vadītāja Gundāra Grīslīša vadībā vietējās Batlera universitātes vieglatlētikas laukumā sacentušies jau 17 internās sacīkstēs, arvien uzlabojot savus šī gada sasniegumus. Sakuplojis arī aktīvo vieglatlētu pulciņš, sacīkšu laukumā pēc īsas „atelpas" atkal atgriežoties pārim iepriekšējo gadu vietējo „dūžu" (Gunārs Grūbaums, Ojārs Bērziņš) un nākot klāt itin kuplam jaunatnes vieglatlētu pulciņam. Pēdējās sacīkstēs startēja jau 19 dalībnieki, sasniedzot šādus rezultātus:

Vīriešu sacensībās: 100 m — G. Grūbaums 11,9 sek., G. Grīslītis 12,8 sek. Tāllēkšanā — G. Grūbaums 6,09, G. Grīslītis 5,41 m, G. Strīķis 5,38 m, G. Kirkis 5,12 m, K. Augenbergs 5,02 m, K. Salmiņš 5,02 m, J. Dzelzītis 4,71 m. Trīssoļlēkšanā — G. Grīslītis 10, 35 m. Lodes grūšanā — O. Bērziņš 11,62 m, G. Strīķis 10, 56 m, G. Grīslītis 10,40 m, G. Kirkis 10,17 m, G. Grūbaums 10,14m. Diska mešanā — O. Bērziņš 33, 85 m, G. Grūbaums 30,20 m, G. Grīslītis 29,06 m, G. Strīķis 27,12 m, G. Kirkis 24,57 m, J. Dzelzītis 21,55 m. Šķēpa mešanā — G. Grīslītis 30,90 m.

Sieviešu sacensībās: 100 m — L. Kūriņas 15,2 sek., L. Salmiņa 17,0 sek., B. Zuicēna 17,1 sek., B. Kūriņa 17,1 sek., Tāllēkšanā — D. Āboltiņa 3,97 m, L. Kūriņa 3,90 m, B. Zuicēna 3,58 m, B. Kūriņa 3,56 m, V. Grīslīte 3,36 m, V. Slīpā 3,25 m. Lodes grūšanā — V. Grīslīte 8,92 m, D. Ābeltiņa 6,81 m, B. Zuicēna6,22 m, L. Kūriņa 6,10 m, R. Slīpā 5,88 m, B. Kūriņa 5,78 m. Diska mešanā — V. Grīslīte 24,60 m. Šķēpa mešanā — V. Grīslīte 18,09 m. G. G.

PAR TAUTAS TĒRPU .

(Pārnesums no 6. lpp.)

NIEBURI — JAKAS

Šūdinot t. s. garos niebur us, kam no „taļļas" uz leju nāk īpaši piešūti, vai reizē piegriezti un dažādi krokoti „falberi", jāievēro, ka:

1. Taļļa nav lejā, brunču jostas vietā, bet mazliet augstāk, apmēram pret pirmo ribu.

2. Visiem šāda veida niebu riem priekšā malas iet pamīšus viena uz otras, turpat vai vienas collas platumā. Pamīšus malas nāk arī 4 līdz 5 collu garumā no „taļļas" uz augšu, tāpat pamīši jāstāv abiem lejas stūriem. Nekad stūri nedrīkst būt pavērušies vaļā kā vīriešu vestēm.

3. Itin nevienā pašā novadā niebur us nesedz saktas, tās aizstaiša tikai kāsīšiem vai pogām, kā nu kurā novadā parasts. Šīs lielās sagšu saktas, ieseg tās sagšās savās vietās, izskatās samērīgas un krāšņas, kamēr sadurtas niebur ī krūtīs un uz vēdera, jau noteikts barbarisms. Tik daudz ir jābūt cieņai pret aizgājušām paaudzēm, ka viņu radītos tērpus tik rupjā veidā nesakropļojam.

SAGŠAS

Pārtas un Nīcas novados sagšas sasprauž uz labā vai kreisā pleca ar vienu vai divām „čupām". Čupas sprauž tūliņ virs sagšas galu rakstiem. Visparastāk tās visas piesien aiz zosliņām ar sagšai piešūtām prievītēm vai citām saitēm. Pretējā padusē sagšu neatstāj nekārtīgi nokarājamies, bet drēbi ar baltu diegu sadiedz glītās krokās, apmēram otrās vai trešās ribas augstumā. Šenāk šā sadiegtu sagšu uzmauca pār galvu mugurā, tāpat novilka un neizjauktu uzglabāja pūra lādē līdz nākamai vajadzībai.

VAINAGS — CEPURE

Velkot tautas tērpu, itin nekad nedrīkst iet kailu galvu: meitām galvā liekams attiecīgs vainags, sievām cepure, „auts" vai lakati. Ja senāk kāda sievi ete parādījās kailu galvu, tad tas nozīmēja tikai to, ka tā ir meita, kas vainagu „nogulējusi", un nav tiesīga to vairs nest, tāpat nav tiesīga valkāt sievu galvas rotu.

Vainagi liekami uz galvas taisni, pierē ar matu sākšanos un pakausi gaisā tur, kur pēc galvas veidojuma tas labi uzsēžas.

Katrā ziņā jāievēro arī laikmeta matu sakārtojums. Pagājušā g. s. mati bija gari, pāršķirti uz celiņa, tie gludi sasukāti un sapīti cieši vienā vai divās bizēs. Velkot tērpus, tagad „frizūras" tāpēc jāsakārto pēc iespējas gludi. Nekādā ziņā pieres nedrīkst būt aizsegtas ar matiem, tāpat brīvās matu sprogas karātie s līdz pleciem izpūrušas. Rādot šīsu tērpus citām tautām, būtu jāpadomā par gaŗo bižu parūkām.

Mūsu tērpa laikmetam nepiederas arī tik izteikta sejas krāsošana, kā to dara tagad šeit. Vēlīga un laipna sejas izteiksme ir mūsu „labais tonis".

Ja tērpus šnes noteiktas personas, kā tas ir Dziesmu svētkos, tad jāpatur prātā, ka sievas vaigs nedrīkst likt galvā vainagus. Ja tērpus kaut kur demonstrē anonimi modeļi, tad, saprotams, ir vienalga, vai īstenībā modelis ir sieva vai meita.

Kāju aušana pie tērpa tikpat nozīmīga, kā kuŗa katra cita tērpa daļa.

Vissenāk ap pēdu tina drēbes autu, bet arī lieliem sietavas (ap plaukstu platas, jardu gaŗas auduma strēmeles).

Vēlāk auta vietā pēdai adītas īstas zeķes (kā tagadējās vīriešu), sākumā kā kulītes, bez īpaša papēža izveidojuma un valkājot tās vilktas, allaž mainot papēža vietas, lai tik ātri tie neizdiltu—kamēr lieli jo projām vēl notīti sietavām.

19. g. s. II pusē jau zeķes sāk adīt gaŗas, līdz ceļgaliem. Paceļu vietās tās cieši apsien ar pītām vai austām „pacelēm", „lielsaišķiem". Paceles aptin ap kāju divi reizes, galiņus sasien cilpiņā un aizbāž aiz aptinuma — parasti kāju ārpusē.

Dejotājām sačītais jāievēro pilnīgi. Tā kā goda zeķes palaikam bijušas baltas, tad pašreiz varētu izlīdzināties, nopērkot veikalos baltas, sīkrakstainas „knee socks" un pašām pieadīt valnīti (2 labiski, 2 kreiliski) uz augšu klāt.

Katram novadam ir arī attiecīgas kurpes (ādas). Pastalas un vīzes bijušas tikai darbam, kamēr godam vienmēr tikai kurpes. Dažkārt kaut ko līdzīgu var pameklēt arī tirgū, tik ja ar vārdu mīlestība var apzīmējam kurpniekam jānorāda, kur un kā tās izrotājamas un nedaudz pārtaisāmas. Dejotājas var pat likt palīmēt plānu neslīdošu gumijas zolīti. Dejojot tagadējās sporta vai vingrošanas kurpēs ir pārāk nepiederīgi, lai neteiktu, tieši piedauzīgi, tāpat kā nepiederīgas ir augstpapēžu kurpes un nailona zeķes. Dziesmās minētās „sarkanās kurpītes" ir no dzelteni ģērētas ādas, nevis tagad zināmā sarkanā krāsā; kā „sarkans kažoks", tā govs sarkanu spalvu tāpat arī sarkanas kurpes.

Vēl jautājums: kādam jābūt etnografiski pareizam tērpam? — Trūkstot oriģinālparaugiem, tērpi standartizējas, tieši atkārtojot tikai nedaudzos publicētos paraugus. Mūzejos savukārt materiāli un veco laužu liecības rādīja, ka katrs darināja sava novada tērpu, necenšoties pielāgot sev pārnovadā redzēto, lai cik jauks tas arī būtu licies. Savukārt, katrs tā paša novada tērps bija atšķirīgs rakstu variantos. Katrs pazina sava novada paražas, nekāpjoties, bet vadoties ar tām, ikviena veidojot savu variantu, nekad tieši neatkārtojot noskatīto vai jau reizi darināto. Izsekojot tērpu vēsturei, redzams arī, ka tērps nav bijis kāda noteikta gada vai laikmeta „uniforma", bet tas mainījies līdz ar gadsimta gaumi, tehniku un pieejamiem materiāliem. Tāpēc, līdzvērtīgi zināmo variantu atdarinājumiem ieskaitāmi arī varianti kas sacerēti un veidoti pēc attiecīga novada paraugiem, lietojot tagad pieejamos materiālus.

ALEKSANDRIJAS KVARTETS

(Pārnesums no 1. lpp.)

dažādiem viedokļiem. Arī Robert Grijē romānos bieži aprakstīts viens un tas pats fakts 2 reizes, t. i., to tēlo ir autors, ir romāna varonis. Franču avangarda romāna tieksme ir — nojaukt laika un telpas robežas: tagadne un pagātne tur saplūst kopā. Arī Darrels netēlo notikumus hronoloģiskā kārtībā — sakarā ar to, ka stāstītāji viņa atsevišķās romāna daļās ir dažādas personas: tā, piemēram, notikumi, kuŗi ir sīki aprakstīti romāna III daļā, ir pieminēti jau romāna sākumā (I daļā).

Romāna fābula ir sarežģīta, sadalījusies vairākos zaros, bet lasītājs brīžiem var sekot tai ar saspīlētu interesi, piemēram, III daļā (Mountolive), kur romāna darbība sasniedz vislielāko sprieguma. Ne tik labi autoram ir izdevušās pārējās romāna daļas: tā, piemēram, I daļai var pārmest pārāk gausu tempu un spraiguma trūkumu, izplūšanu sīkumos un prātojumos.

RAKSTURU DAŽĀDĪBA

Romāna centrā ir eiropiski izglītotais, bagātais Kopts Nesims ar saviem godkāŗajiem plāniem. Kaut gan viņš ir Ēģiptes augstākās sabiedrības un kristīgās baznīcas loceklis, viņš izrauga par savu dzīvesbiedreni žīdieti Džastīni — sievieti no viszemākām Aleksandrijas aprindām, pie tam ar šaubīgu pagātni. Šinī laulībā Nesima draugi redz ideālu žestu: vēlēšanos sniegt Džastīnei iespēju uzsākt jaunu dzīvi. Visus pārsteidz Džastīnes mīlas dēkas un Nesima pārāk saudzīgā izturēšanās pret tām. Tikai romāna III daļā autors atklāj, ka Nesima „ideālā" laulība īstenībā ir smalki izstrādāts politiskas sazvērestības akts. Ēģiptes bagātās, izglītotās minoritātes — kopti, žīdi u. c. — baidās no neaprobežotas varas nonākšanas arabu rokās (romānā tēlots laikmets īsi pirms 2. pasaules kaŗa un kaŗa pēdējais posms), jo tas nozīmētu viņu bagātības un iespaida beigas. Nesima plāns ir sagrābt varu savās un savu domubiedru rokās. Viņa taustekļi sniedzas no vienas puses līdz Vācijas ierocīm, no otras puses līdz Palestīnai, kur viņam palīdz nodibināt sakarus viņa sievas žīdēkas ar angļu diplomātiskā dienesta darbiniekiem ir ievadītas Nesima vēlēšanos, lai izzinātu viņu noslēpumus un novērstu aizdomas no Nesima. Nejaušs gadījums palīdz atklāt šo sazvērestību.

MODERNĀS MĪLESTĪBAS PROBLĒMAS

L. Darrels sava romāna ievadā saka, ka viņa nodoms esot — analizēt „modernās mīlestības" tēmu. Tā arī ir rādīta daļas darbību pirmajā pusgadā.

Nodaļas valde darbojas labā saskaņā. Šogad nav izdevies izveidot vanadžu kopas vadību, bet tās aizvien ir sniegušas palīdzīgas rokas sarīkojumu noorganizēšanā. Valde ir mēģinājusi izveidot kontaktu ar nodaļas biedriem, lai veicinātu labāku atsaucību nodaļas darbībā. Nodaļai pašreiz ir 110 biedru, no tiem 29 vanadzes, šajā darbības pusgadā laukā pašreiz tiek izmaksāti DVF valdes piešķirtie regulārie pabalsti diviem nod. biedriem. Bez tam izmaksāts viens vienreizējs pabalsts. Aprūpes noz. vadītāja ir apmeklējusi slimnīcās un mājās slimos nod. biedrus. Informācijas noz. izdod kārtējos nod. apkārtrakstus, sniedz ziņas latviešu laikrakstiem un izplata DV Mēnešrakstu. Sabiedriski - kultūrālā noz. ir izkārtojusi vairākus sarīkojumus, piemiņas aktus un sanāksmes. Latviešu svētdienas skolu vada R. Ūsāns - Erts. Pašreiz darbojas tikai viena klase ar vecāko bērnu grupu. Darbību ir atsākusi nod. bibliotēka; grāmatas izsniedz latviešu svētdienas skolas skolotājs. Šacha sekciju vada M. Burģelis. Sporta lietas kārto I. Lilienfelds.

Nodaļas grāmatnīcu ar atzīstamām sekmēm vada K. Ozols. Nodaļas valde izsaka pateicību visiem, kas tās darbību šajā laika periodā ir atbalstījuši.

Revīzijas komisijas pārskatu sniedz R. Ūsāns - Erts. Atzīstot nodaļas valdes darbību par sekmīgu, aicina biedrus uz sadarbību. Dokumenti un nodaļas grāmatas par naudas līdzekļu izlietošanu atrasti pilnīgā kārtībā, un par to var pārliecināties katrs nodaļas biedrs.

Sekojā pārrunas un ierosinājumi, kuŗos dzīvi piedalījās visi klātesošie. DV CV sēdes un DVF valdes darbības atreferējumu sniedza DVF iekšējās informācijas noz. vadītājs J. Frīsvalds

K. Z.

BĒRNU SVĒTKI NOTINGHAMĀ

Saulainajā svētdienas pēcpusdienā, 21. jūlijā, Sherwood Community centra telpās un dārzā DVF Notinghamas nodaļa bija sarīkojusi gadskārtējos bērnu svētkus. Savu piedalīšanos bija pieteikušas DVF Mansfīldas nodaļas latviešu skola un Latviešu svētdienas skola Notinghamā.

Izraudzītā svētdiena bija viena no šīs vasaras „laimīgajām", kad lietussargu varēja mierīgi atstāt mājās. Vecāki un bērni bija pulcējušies no plašas apkārtnes, bet mazāk redzēja pašus Notinghamas latviešus. Sacensības rītēja sportā, izveicībā un atjautībā. Skolotāji lielāko punktu skaitu deva par labākajām zināšanām latviešu valodā, Latvijas ģeogrāfijā u. c. zināšanās par Latviju. Uzvarētāji sacensībās saņēma vērtīgas balvas. Nodaļas vanadzes un bērnu vecāki bija gādājuši par bagātīgu atspirdzinājumu galdu.

Bērnu svētku dalībnieki šķirās ar vēlēšanos redzēties atkal citu gadu. Cerams, ka tad pašu māju laudis arī atradīs laiku un iespējas piedalīties paši un laist savus bērnus kopīgā pulciņā.

BIEDRU VAKARS — SANĀKSME

DVF Notinghamas nod. biedru vakaru - sanāksmi 27. jūlijā Sherwood Community centra telpās atklāja nodaļas valdes pr-dis E. Melders ar ziņojumu par nodaļas darbību pirmajā pusgadā.

BEZ VĒSTS . . .

(Pārnesums no 5. lpp.)

„Ko sirds runāja. Dziesmas." No Fr. Hunchena 48. lpp. To izdevis grāmatu tirgotājs K. Bērziņš Rīgā, Tērbatas ielā 14, bet nav minēts datums. Viens šīs dzeju grāmatiņas eksemplārs glabājas J. Zīberga mūzejā Bostonā. Osvalds Akmentiņš

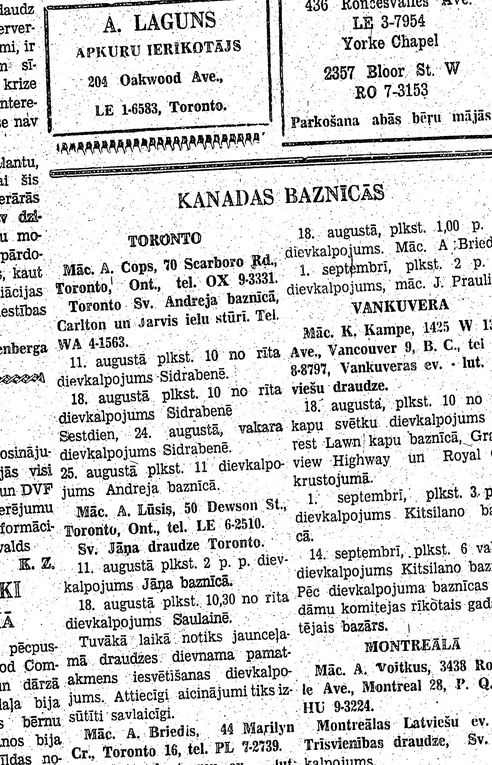

Mazās makšķernieces. J. Liģera studija

KĀPĒC DARRELA ROMĀNS KĻUVIS POPULĀRS?

Darrela Aleksandrijas kvartets ieguva britu publikā daudz plašāku atsaucību nekā viņa iepriekšējie darbi, jo tur ir viss, kas interesē „moderno publiku": saistīga fābula, pietiekoši daudz noziegumu (nav jāaizmirst, ka Britanija ir klasiskā šerloka Holma zeme, kur kriminālromāni ir lielā cieņā!), pietiekoši daudz erotiskā elementa, pat ar perversu nokrāsu, kas gan, par laimi, ir sniegti bez naturālistiskiem sīkumiem. Bez tam Suecas krize ir ievirzījusi Ēģipti britu interešu degpunktā, un šī interese nav zudusi vēl tagad.

Nevar noliegt autora talantu, bet rodas jautājums: vai šis darbs būtu augstākās literārās godalgas cienīgs? Tanī nav dziļāku problēmu, kas varētu modināt lasītāja nopietnas pārdomas, atskaitot nebeidzamas, kaut arī diezgan neparastas variācijas par pārāk bieži tēloto mīlestības temu.

Austra Augenberga

BANKAS DIREKTORS: „LAI DABŪTU AIZNĒMUMU, JUMS JĀPIERĀDA, KA BEZ PIEPRASĪTAJIEM DOLARIEM VAR RAT TĪRI LABI IZTIKT."

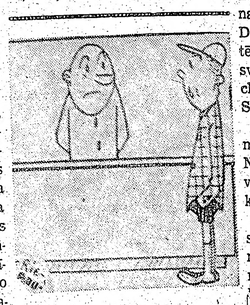

ARTURS ZUTIS, B. A.
RO 6-8354 (mājās).
ADVOKĀTS un NOTĀRS
Suite 213
4 Richmond Street East,
Toronto 1, Ontario,
Tel. EM 6-5946.

A. LAGUNS
APKURU IERĪKOTĀJS
204 Oakwood Ave.,
LE 1-6583, Toronto.

Turner & Porter
APBEDĪŠANAS BIROJS
Roncesvalles Chapel
436 Roncesvalles Ave.
LE 3-7954
Yorke Chapel
2357 Bloor St. W
RO 7-3153
Parkošana abās bēru mājās.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

11. augustā plkst. 10 no rīta dievkalpojums Sidrabenē.

18. augustā plkst. 10 no rīta dievkalpojums Sidrabenē

Sestdien, 24. augustā, vakara dievkalpojums Sidrabenē.

25. augustā plkst. 11 dievkalpojums Andreja baznīcā.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

11. augustā plkst. 2 p. p. dievkalpojums Jāņa baznīcā.

18. augustā plkst. 10,30 no rīta dievkalpojums Saulainē.

Tuvākā laikā notiks jaunceļamā draudzes dievnama pamatakmens iesvētīšanas dievkalpojums. Attiecīgi aicinājumi tiks izsūtīti savlaicīgi.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361. Danforth Ave.

11. augustā plkst. 12 dievkalpojums draudzes lauku īpašumā Tālavā.

25. augustā plkst. 2,30 pēc p. dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trisvienības lut. baznīcā. Oxford un Colborne St.

25. augustā, plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā. 140 Russel Ave.

18. augustā plkst. 3,30 pēc p. dievkalpojums Kristus ev.-lut. baznīcā. Māc. A. Briedis.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes angļikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

18. augustā, plkst. 1,00 p. p. dievkalpojums. Māc. A. Briedis.

1. septembrī, plkst. 2 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1425 W 13-th Ave., Vancouver 9, B. C., tel RE 8-8797, Vankuveras ev. - lut. latviešu draudze.

18. augustā, plkst. 10 no rīta kapu svētku dievkalpojums Forest Lawn kapu baznīcā, Grandview Highway un Royal Oak krustojumā.

1. septembrī, plkst. 3. p. p. dievkalpojums Kitsilano baznīcā.

14. septembrī, plkst. 6 vakarā dievkalpojums Kitsilano baznīcā. Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē dāmu komitejas rīkotais gadskārtējais bazārs.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trisvienības draudze, Sv. Jāņa kalpojums.

11. augustā plkst. 11.00 no rīta Varoņu piemiņas dienas dievkalpojums Ezerkalnos.

18. augustā plkst. 7.00 vakarā dievkalpojums.

25. augustā plkst. 7.00 vakarā dievkalpojums.

1. septembrī dievkalpojums nenotiks.

Māc. Vīesturs Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364. Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8. Bībeles vakari Wulmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viņu gaŗums 1350 — Ošavas raidītājs.